

ஆவியானைக் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளும்

திருமறை அறிஞர்
பாஸ்டர் அ. கிறிஸ்டோபர்

**ஆவ்யானவருத்
அப்போஸ்தலருடைய
நடபடிகளுத்**

FIRST EDITION - APRIL 2004
TOTAL COPIES - 2000
COPY RIGHT - TO AUTHOR
PRICE - Rs. 40.00 (IN INDIA)
BOOK NUMBER - T 46

ஆசிரியர்
திருமறை அறிஞர்
டாக்டர் அ. கிறிஸ்டோபர்

வெளியிடுபவர்
விண்ணக அப்பம்
நேரு வீதி, சூரம்பட்டி,
ஈரோடு - 9. தென்இந்தியா.

**FOR DETAILS CONTACT
WINNAGA APPAM**
No. 4/2, NEHRU STREET, SOORAMPATTI,
ERODE - 638 009. S.INDIA.
PHONE : (0424) 2271323 (Off)
Cell : 98433 - 58824
Fax : (0424) 2277286
e-mail : winnagaappam@rediffmail.com

அன்புடன் சில வரிகள்

என் இனிய வாசகர்களே! இரட்சகரின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். தேவகிருபை உங்களோடு இருப்பதாக.

எனது 43வது படைப்பிற்குப்பின் சிறிய இடைவெளிவிட்டு 44,45,46 ஆகிய வெளியீடுகள் தங்கள் கைகளில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. என் உடல்நலம் குன்றி, மிகுந்த நெருக்கத்திற்குள்ளான வேளையில் என்னை அறிந்த பரிசுத்தவான்களும், எனது வாசகர்களும் ஜெபித்ததின் மூலம் இன்று நல்ல சுகத்துடன் ஊழியங்களை கவனித்து வருகிறேன்.

இந்த இடைப்பட்ட நாட்களில், ஜெபிக்கவும், வாசிக்கவும், தியானிக்கவும் மிக அதிகமான நேரம் எனக்குக் கிடைத்தது. அதற்காக தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன். இந்த வாய்ப்பின் நிமித்தம் உங்களுக்கு சொல்வதற்கும், எழுதுவதற்கும் ஏராளமான செய்திகள் எனக்கு கிடைத்துள்ளன. அவைகளை பகுதி பகுதியாய், தொகுதி தொகுதியாய் உங்களுக்கு எழுதி அனுப்புகிறேன்.

அதன் ஆரம்பம்தான், “ஆவியானவரும் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளும்” என்ற இந்த புத்தகம். இது அப்போஸ்தல நடபடிகளின் விளக்கவுரை அல்ல. அப்போஸ்தல நடபடிகளைக் குறித்த பிரசங்கமும் அல்ல. அப்படியானால் என்னவென்று கேட்கிறீர்களா? நீங்களே வாசித்து முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

இந்த புத்தகத்தை நீங்கள் வாசித்தால்.....

உங்களுக்குள் ஒரு மாற்றம் வரும்.

உங்களைக் கொண்டு ஒரு மாற்றம் வரும்.

இதைக் கார்த்தர் நிச்சயம் செய்வார் என நம்பிக்கையுடன் உங்கள் கைகளில் இஃதினை அளிக்கிறேன்.

பொருளடக்கம்

1. அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் – ஓர் அறிமுகம்
2. அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளின் ஆக்கியோன்
3. பெந்தெகொஸ்தே
4. ஆதிச்சபையின் அரசாங்கம்
5. அப்போஸ்தலர்கள்
6. ஆதிச்சபையின் ஜெபமும்—ஜெயமும்

நடபடிகள் - ஓர் அறிமுகம்

என் இனிய வாசகர்களே! இரட்சகரின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். இந்த 46வது படைப்பை உங்கள் கைகளில் சமர்ப்பிப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்! இஃது ஓர் அற்புதமான புத்தகம். அப்போஸ்தலரின் செயல்களை விவரிப்பதால் இதற்கு இப்பெயர் காரணப் பெயராக சூட்டப்பட்டு இருந்தாலும் அதனுள்ளடக்கிய காரணங்களை முன்னிட்டு இஃதினை,

ஆதி சபையின் நடபடிகள்

ஆவியானவரின் நடபடிகள்

பேதுரு-பவுல் ஆகியோரின் நடபடிகள்

ஆவிக்குரிய சபையின் கையேடு

மிஷனரி விவர புத்தகம்

என்று பல பெயர்கள் சூட்டலாம். அத்தனையும் இதற்கு பொருந்தும்.

நமது வேதாகமத்தில் உள்ள 66 ஆகமங்களில் இது 44வது புத்தகமாக வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த நடபடிகள் புத்தகம் 28 அதிகாரத்தையும் அதனுள் 1007 வசனங்களை உள்ளடக்கியதாயும் உள்ளது.

சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். இந்த அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் எழுதப்படாமல் அல்லது இணைக்கப்படாமல் போயிருந்தால் என்னவாயிருக்கும்?

நமது இரட்சகர் இயேசு இந்த பூமியில் இருந்த காலத்தில், “இந்தக்கல்லின் மேல் என் சபையைக்

கட்டுவேன், பாதாளத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்வதில்லை” என்றும்,

“நான் போகிறேன், நான் போய் பரிசுத்த ஆவியாகிய வேறொரு தேற்றரவாளனை அனுப்புகிறேன்” என்றும்,

அவர் உயிர்த்தெழுந்த பின்பு “நீங்கள் உன்னதத்திலிருந்து வரும் பெலனால் தரிப்பிக்கப்படும் வரைக்கும் எருசலேமில் காத்திருங்கள்” என்றும்,

பரமேறி செல்வதற்கு சற்று முன்பு பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது, நீங்கள் பெலனடைந்து எருசலேமிலும், யூதேயாவிலும், சமாரியாவிலும் பூமியின் கடைசி பரியந்தமும் எனக்கு சாட்சிகளாய் இருப்பீர்கள்” என்றும் சொன்னார்.

இந்த வார்த்தையின்படி சபை கட்டப்பட்டதா? பரிசுத்த ஆவியானவர் எப்படி வந்தார்? எங்கே வந்தார்? பரிசுத்த ஆவியை பெற்றவர்கள் இயேசு சொன்னபடி எருசலேம் துவக்கி பூமியின் கடைசி முனை வரை சென்றார்களா? என்கிற மின்னல் பறக்கும் கேள்விகளுக்கு பதில் கிடைக்காமல் போனதுமன்றி, கிறிஸ்தவத்திற்கு மாபெரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டு இருக்கும்.

எனவே இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு பிறகு

- 1) அவர் பரமேறி சென்றது.
- 2) அப்போஸ்தலர் காத்திருந்த போது பெந்தெகொஸ்தே நாள் அன்று ஆவியானவர் ஊற்றப்பட்டது.
- 3) திருச்சபையின் பிறப்பு அத்துடன் அதன் அதிவேக பரம்புதல்.
- 4) அப்போஸ்தலரின் அற்புத அடையாளங்கள்.
- 5) புறஜாதியாரின் இரட்சிப்பைக் குறித்த தேவனின்

திட்டம்.

- 6) சபை எப்படி இருக்க வேண்டும்?
- 7) புறஜாதிகள் கடைபிடிக்க வேண்டிய உபதேசங்கள்.
- 8) சபைக்குள் பிரச்சனை-சபைக்கு பிரச்சனை எவை?
- 9) ஊழியர்கள், மூப்பர்கள், ஆதி சபை நிர்வாகம்.
- 10) பரிசுத்தவான்களின் பாடு, அதனால் உண்டாகும் பலன்-பெலன் போன்ற அடிப்படை காரியங்களை நமக்கு உண்மையாகவும், உறுதியாகவும் சொல்வது இந்த அப்போஸ்தல நடபடிகளே.

புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் நான்கு புத்தகங்களை கவனித்துப் பாருங்கள். அவைகள் அனைத்தும் 'ஆமென்' என்ற வார்த்தையுடன் முடிந்துள்ளன. அதைப் போலவே ரோமர், I, II கொரிந்தியர் ஆகிய பவுலின் நிருபங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். அவைகளும் 'ஆமென்' என்ற வார்த்தையுடன் முடிகின்றன.

ஆனால் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளின் முடிவான வசனத்தைப் பாருங்கள். அப். 28 : 31, உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தான் என்ற வார்த்தையுடன், ஆமென் என்ற வார்த்தை இல்லாமல் முடிவு அடைகிறது. அதாவது அப்போஸ்தலர் 2 ஆம் அதிகாரத்தில் இறங்கின பரிசுத்த ஆவியானவர் தமது கிரியை நிறுத்தி விடாமல், பெந்தெகொஸ்தே அன்று உதயமான திருச்சபை தனது செயல்களை முடித்துக் கொள்ளாமல் இன்றும் தொடர்ந்து கர்த்தரின் வருகை வரை இருக்கும் என்பதை சொல்லாமல் வெளிப்படுத்துகிறது என்று அர்த்தம்.

இதன் காலம் :

அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் எழுதப்பட்ட

காலத்தைக் குறித்து அதிக வித்தியாசமான கருத்து வேற்றுமை ஏதும் இல்லை. மிகவும் சொற்பமானவர்கள் இந்நூல் கி.பி. 70 வாக்கில் எழுதப்பட்டு இருக்கும் என்று நம்புகிறார்கள். வெகு அதிகமானோர் இந்நூல் கி.பி. 70-திற்கு முன்பு அதாவது கி.பி. 64 வாக்கில் எழுதப்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்று அடித்துக் கூறுகின்றனர்.

இந்நூலின் ஆசிரியனாகிய நான் கி.பி. 64ன் போது தான் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் எழுதியிருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன் - நம்புகிறேன். அதற்கு வலுவான இரண்டு சரித்திர பூர்வமான யோசனைகள் உண்டு.

கி.பி. 64ல் சபைக்கு மிகுந்த உபத்திரவம். கி.பி. 67 வாக்கில் பேதுருவும், பவுலும் இரத்த சாட்சியாக மரித்தார்கள். கி.பி. 70வது வாக்கில் நீரோ மன்னனால் எருசலேம் அழிக்கப்பட்டது.

சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளில் பவுல் உயிரோடு இருக்கும் காட்சியே கடைசி அதிகாரம் கடைசி வசனத்தில் வருகிறது. சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பேதுரு-பவுல் மரணம், எருசலேமின் அழிவு ஆகிய இரண்டும் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளில் பதிவு செய்யப்படவில்லை. காரணம் இதன் ஆக்கியோன் இந்த இரண்டு சம்பவங்கள் நடப்பதற்கு முன்பே அப்போஸ்தல நடபடிகளை தொகுத்து விட்டார் என்பதே உண்மை!

இந்த புத்தகம் புதிய ஏற்பாட்டு சபைக்கு அரிய பொக்கிஷமாக இருக்கின்றது. காரணம் புதிய ஏற்பாட்டு விசுவாசிகள் அறிந்து இருக்க வேண்டிய முக்கிய

சம்பவங்கள், அவர்கள் விசுவாசிக்கின்ற பல காரியங்களுக்கு உண்டான ஆதாரங்கள், அவர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய முக்கியமான உபதேசங்கள், அவர்கள் கைக்கொள்ளத் தேவையில்லாத யூதமார்க்க சடங்குகள் போன்றவற்றை துல்லியமாக தெரிவிப்பது இந்த புத்தகமாகும்.

- ❖ கிறிஸ்துவின் பரமேறுதல்.
- ❖ ஆவியானவரின் வருகை.
- ❖ திருச்சபையின் பிறப்பு.
- ❖ சபைக்கு வந்த உபத்திரவம்.
- ❖ திருச்சபையின் நிர்வாக அமைப்பு.
- ❖ புறஜாதிகளின் இரட்சிப்பு-திருச்சபை.

போன்றவற்றைக் குறித்த அதிமுக்கியமான, அதிவிவரமான செய்திகள் நமக்கு கிடைப்பதுடன்,

- ❖ பரிசுத்த ஆவியானவரின் அபிஷேகம்
- ❖ அந்நிய பாஷை
- ❖ தேவனுடைய ராஜ்யம்
- ❖ திருச்சபை ஒழுங்கு

போன்ற முக்கிய காரியங்களைக் குறித்த அடிப்படை உபதேசம் இதனுள் அடங்கியிருக்கிறது.

சற்று ஏறக்குறைய 32 நாடுகளைக் குறித்தும், 54 பட்டணங்களைக் குறித்தும், மத்திய தரைக்கடலில் உள்ள 9 தீவுகளைக் குறித்தும், 95 குறிப்பான நபர்களைக் குறித்தும் ஆதாரப் பூர்வமான அரிய தகவல்கள் இதனுள் அடங்கி இருக்கிறது.

ஒட்டு மொத்த கூட்டம் அல்லது பட்டணங்களைக் குறித்து மட்டுமல்ல,

- ❖ தனி நபர்களின் இரட்சிப்பைக் குறித்து,

- ❖ அப்போஸ்தலர்களின் தனித்தனி ஊழியங்களைக் குறித்து,
 - ❖ எருசலேம், யூதேயா-சமாரியா, உலகின் கடைசிப் பரியந்தம் எந்த எந்த கட்டத்தில் எப்படி சுவிசேஷம் பரவியது என்பவைகளைக் குறித்து,
- தெளிவான விவரங்கள் இதனுள் இருக்கிறது.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றை சொல்லுகிறேன். அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 2ஆம் அதிகாரத்தில் ஒரே பிரசங்கத்தில் 3000 பேர் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள் என்றும் அடுத்த அதிகாரத்தில் ஒரே நாளில் 5000 பேர் விசுவாசித்தார்கள் என்றும் குறிப்பு எழுதப்பட்டிருந்தாலும் சில தனி நபர்களின் இரட்சிப்பைக் குறித்து மிக நேர்த்தியாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தரித்திரருக்கு சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்பட்டாலும் தரித்திரர் மாத்திரம் தான் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள் என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. ஆதிச் சபையின் காலத்தில் ஆவியானவர் அசாத்தியமான நபர்களை சந்தித்திருக்கிறார் என்பது தான் அற்புதமான விஷயம்.

அவர்களின் பட்டியலை கீழே கொடுக்கிறேன். வாசியுங்கள், யோசியுங்கள். சரியான விதத்தில் நீங்கள் புரிந்து கொண்டால் இன்னும் 10 ஆண்டுகளில் நமது நாட்டின் சமூக அமைப்பிலுள்ள பல்வேறு சமூகங்களில் உள்ள பல்வேறு வகையான மக்கள் இரட்சிப்பை சுதந்திரித்து கொள்வார்கள் என்பது திண்ணம்.

1. அப் : 8 - எத்தியோப்பிய மந்திரி
2. அப் : 9 - சவுல் என்கிற பரிசேயன்
3. அப் : 10 - கொர்நேலியு என்கிற படைத்தலைவன்

4. அப் : 13 - செர்கியு பவுல் என்கிற **அதிபதி**
 5. அப் : 16 - லீதியாள் என்கிற இரத்தாம்பர **வியாபாரி**
 6. அப் : 16 - சிறைச்சாலை **அதிகாரி**
 7. அப் : 18 - கிறிஸ்பு என்கிற ஜெப **ஆலயத்தலைவன்**

நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்பது புரிகிறதா? அரசியல், ஆட்சியாளன், மதவாதி, வர்த்தகர் என்று எவ்வகையினரும் கிறிஸ்துவுக்குள் வருவது லேசான காரியம். மறந்துவிடாதீர்கள். தேசத்தில் இப்பொழுது இருக்கின்ற அரசியல் மற்றும் சமூக எதிர்ப்புகளைக் கண்டு அஞ்சாதீர்கள். அன்று ரோம அரசும் யூத மார்க்கமும் காலால் நசுக்க தீயால் பொசுக்க முயன்ற போதும் அவைகளைத் தகர்த்தெறிந்து கிறிஸ்தவம் வளர்ந்தது போல இன்றைய (ரோம அரசும், மார்க்கமும் எதிர்த்தாலும் அமைச்சர் முதல் ஆலயத் தலைவன் வரை இரட்சிக்கப்படுவது மாபெரும் உண்மை.

இந்த அப்போஸ்தல நடபடிகளிலுள்ள 28 அதிகாரமும் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப்பிறகு நடைபெற்ற 30 ஆண்டு கால திருச்சபையின் வளர்ச்சி மற்றும் வரலாற்றைக் கூறுகிறது. இது ஒரு குறுகிய கால வரலாறு போன்று தோன்றினாலும் மிக விளக்கமான தேவைக்கும் அதிகமான தகவல்களை நமக்கு தருவதே சிறப்பம்சம்.

இந்த புத்தகத்தை வெவ்வேறு அடிப்படையில் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து தியானம் பண்ணலாம்.

1. தனி நபர் தலைமை ஊழியம்
 - a) பேதுருவின் ஊழியம்.
 - b) பவுலின் ஊழியம்.
2. சாட்சியின் அடிப்படையில்

- a) எருசலேமில் சாட்சி
- b) யூதேயா-சமாரியாவில் சாட்சி
- c) உலகின் கடைசி பரியந்தம் சாட்சி

3. திருச்சபையின் வளர்ச்சியின் அடிப்படையில்

a) யூத மார்க்கத்தின் எல்லைக்குள் திருச்சபை - அப். 1 முதல் 8 : 4 வரை

b) புறஜாதி சபைக்கான ஆயத்தம் - அப். 8 முதல் 12 : 25 வரை

c) புறஜாதிகளின் எல்லையில் திருச்சபை - அப். 13 முதல் 28 வரை

இந்த பகுதிகளை நீங்கள் வாசிக்கும் போதே எளிதாகப் புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். எனினும் திருச்சபையின் வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் (மூன்றாவது பிரிவு) எப்படி பிரிக்க முடியும் என்பதை மாத்திரம் சுட்டிக்காட்டி விட்டு இந்த அதிகாரத்தை நிறைவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

எருசலேமில் சாட்சி :

அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் முதல் ஏழு அதிகாரத்தில் சபையின் தோற்றத்தையும், வளர்ச்சியையும் காணலாம். சீஷர்கள் ஏறக்குறைய நூற்றிருபது பேர் மேல் வீட்டில் கூடி வந்தபோது, பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஊற்றப்படுதலோடு திருச்சபை உதயமாயிற்று.

அன்றைய தினம், எருசலேமில் கூடி வந்த பல்வேறு நாட்டினர் சீஷர்களை உற்று நோக்கிப் பார்க்க ஆரம்பித்தனர். அந்த நேரத்தில் பேதுரு எழுந்து பிரசங்கித்தார். எருசலேம், யூதேயா, சமாரியா உலகின் பல எல்லைகளிலிருந்து வந்த எண்ணற்ற மக்களுக்கு சாட்சியாய் நின்றது.

ஆனாலும், சபை எருசலேமுக்கு வெளியே செல்லவில்லை. ஆகிலும் அற்புதங்கள் அடையாளங்களை எருசலேமைச் சுற்றிலும் அப்போஸ்தலர்கள் நடத்தினார்கள். உபத்திரவம் பெருகினாலும் உத்வேகம் கூடினது. சிறைக் கம்பிகள் இவர்களை அடக்கி வைக்க முடியவில்லை. சந்தை வெளிகளிலும், முச்சந்திகளிலும் ஏசுவே கிறிஸ்து என்று சாட்சியிட்டார்கள்.

சபை வளர்ந்து பெருகிற்று. சபை நிர்வாக அமைப்புகள் தோன்றினது. ஸ்தேவான் போன்றவர்கள் எழுந்து, திருவசனத்தை தைரியமாய் நியாய சங்கத்திலே பிரசங்கித்தார்கள். ஸ்தேவான் முதல் இரத்தசாட்சியாக மரித்தார். ஸ்தேவானைக் குறித்து இன்னும் விவரமாய் அறிந்து கொள்ள “கோதுமை மணியாகிய ஸ்தேவான்” என்ற எனது புத்தகத்தை வாங்கி படியுங்கள்.

புறஜாதி சபைக்கான ஆயத்தம் :

அப். 8 முதல் 12-ம் அதிகாரம் வரை ஆதித் திருச்சபையில் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியைக் குறித்து விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அப் 1 : 8ன் படி யூதேயா சமாரியாவில் சபையில் சாட்சி என்று அழைக்கலாம்.

ஸ்தேவானுடைய மரணத்திற்குப் பிறகு மிகுந்த உபத்திரவம் திருச்சபைக்கு உண்டாயிற்று. நடபடிகள் 8 : 1ல் “அக்காலத்திலே எருசலேமிலுள்ள சபைக்கு மிகுந்த துன்பம் உண்டாயிற்று. அப்போஸ்தலர் தவிர, மற்ற யாவரும் யூதேயா சமாரியா தேசங்களில் சிதறப்பட்டுப் போனார்கள்.”

எருசலேம் என்ற சபை யூதேயா சமாரியா எல்லைக்குள் நுழைந்ததற்கு காரணம், சபைக்கு வந்த துன்பமே! நீங்கள் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சபைக்கு வருகிற துன்பத்தினால் சபை அழியாது. துன்பப்படுத்தி சபையை ஒருவராலும் அழிக்க முடியாது.

எருசலேம் என்ற சிறிய வட்டத்திற்குள் இருந்த திருச்சபை உபத்திரவத்திற்குப் பின்னால் யூதேயா சமாரியா என்று பெரிய வட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டது.

உங்கள் திருச்சபைக்கு உபத்திரவமா? எப்பக்கத்திலும் நெருக்கப்படுகிறீர்களா? கவலையை விடுங்கள். உடனடி உயர்வு வரப்போகிறது. உங்கள் எல்லைகள் விரிவாக்கப்பட போகிறது. இது வேதம் கூறும் சத்தியம். வேகமாக நிறைவேறுவது நிச்சயம்.

அப் 8-ம் அதிகாரத்தில் மாபெரும் அறுவடையைப் பார்க்கிறோம். மந்திரவாதி இரட்சிக்கப்படுகிறார். மந்திரியும் இரட்சிக்கப்படுகிறார். இது இங்கு (இந்தியாவில்) நடக்கப்போவது நிச்சயம்.

துன்பப்படுத்துகிறவர்கள் துதிப்போராக, தாக்கு வோர்கள் தாங்குகிறவர்களாக மாறப்போகிறார்கள். விசுவாசத்தோடு கர்த்தரை மகிமைப்படுத்துங்கள்.

எட்டாம் அதிகாரத்தில் சீமோன் என்கிற மந்திரவாதி இருந்தான். அவன், 1. ஜனங்களை பிரமிக்கச் செய்தவன். 2. தேவனுடைய பெரிய சக்தி என்று ஜனங்கள் நினைத்தார்கள். 3. ஜனங்கள் அவனுக்கு செவி கொடுத்து வந்தார்கள். 4. ஜனங்கள் அவனை மதித்து வந்தார்கள்.

மந்திரியைக் கவனியுங்கள். என்ன மந்திரி? நம்ம ஊர் கதர் கைத்தறித் துறை மந்திரியா? இல்லை. எத்தியோப்பியா தேசத்து நிதி மந்திரி!

இப்படிப்பட்ட வி.ஐ.பி.களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தது யார்? பேதுருவா? யோவானா? யாக்கோபா?

இல்லை. உதவிக்காரனாக ஊழியத்திற்கு அழைக்கப்பட்டு கவிசேஷகனாக சமாரியாவிற்கு சென்ற பிலிப்புவே!

என் இனிய வாசகர்களே! உற்சாகப்படுங்கள். நீ பேதுருவாக இல்லாமல் இருக்கலாம். யோவானாக இல்லாமல் இருக்கலாம். யாக்கோபாக இல்லாமல் இருக்கலாம். சாதாரண உதவி வேலை செய்கிற பிலிப்புவாக இருக்கலாம். உன்னை உயர்த்துகிற காலம் சமீபத்து வருகிறது. உன்னில் கர்த்தர் மகிமைப்படுவது மாத்திரமல்ல. உங்களையும் உயர்த்துவார். இனி உங்கள் ஊழியத்தில் மந்திரவாதிகளும் மந்திரிகளும் தான். சந்தோஷப்படுங்கள்.

அதே சமயத்தில் நீங்கள் ஒன்றை புரிந்து கொள்ளுங்கள். கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூன்று வார்த்தைகளை கவனியுங்கள்,

1. அழைப்பு - Calling
2. ஆயத்தம் - Preparation
3. வேறுபிரித்தல் - Separation

கர்த்தர் ஒருவரை ஒரு ஊழியத்திற்கு அழைக்கிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்கு பிறகு அந்த குறிப்பிட்ட ஊழியத்திற்காக வேறு பிரிக்கிறார். இந்த அழைப்புக்கும், வேறு பிரித்தலுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்துக்கு 'ஆயத்த காலம்' Period of Preparation என்று பெயர்.

பிலிப்புவை கர்த்தர் கவிசேஷகனாக அழைத்திருந்தாலும் வேறுபிரிக்கும் காலம் வரை எருசலேம் திருச்சபையில் பந்தி விசாரிப்புக்காரனாய் இருந்து தன்னை தன்னுடைய எதிர்கால ஊழியத்திற்காக ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டார்.

அப்படியே பவுலும் தான் இரட்சிக்கப்பட்ட போதே

ஊழியத்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்த கனமான அப்போஸ்தல ஊழியத்திற்கு ஆவியானவராலே வேறு பிரிக்கப்படும் வரைக்கும் (அப். 13 : 1) போதகனாக தீர்க்கதரிசியாக இருந்து தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டார்.

எனவே, எந்த ஊழியமானாலும் அழைப்புத் தேவை, ஆயத்தம் தேவை, வேறு பிரித்தல் தேவை. வரிசைப்படி வந்தால் நம்முடைய ஊழியத்தில் மந்திரிகள். இல்லாவிட்டால் மந்திரவாதிகள்.

சரி விஷயத்திற்கு வருவோம். இந்த காலகட்டத்தில் காரியங்கள் மடமடவென நடக்கிறது. சபையை துன்பப்படுத்தின சவுல் இரட்சிக்கப்படுகிறான். யூதனாகிய பேதுரு, கொர்நேலியு என்கிற புறஜாதியான் வீட்டுக்குப் போகிறான். அங்கே அவர்கள் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள்.

புறஜாதிகளின் சபை உதயமாயிற்று. காரியங்கள் மாறுகிறது. யூத சபைகளுக்கு தலைமை சபையாக எருசலேம் இருந்தாலும் உலக மிஷனரி ஊழியங்களுக்கு தலைமை சபையாகிய அந்தியோகியா முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

முதல் பகுதியின் இறுதியில் ஸ்தேவான் இரத்த சாட்சியாக மரித்தான். இந்த இரண்டாவது பகுதியில் யோவானின் சகோதரனாகிய யாக்கோபு மரித்தான். யூதேயா சமாரியா என்ற வட்டத்தை உடைத்துக் கொண்டு புதிய பொலிவோடு புதிய ஏற்பாட்டுச்சபை புறஜாதிகளை நோக்கி புறப்படுகிறது!

புறஜாதிகளின் எல்லையில் திருச்சபை

அப்போஸ்தலர் 13 : 1-ல் ஆவியானவர் பவுலையும்

பரன்பாவையும் தாம் குறித்த ஊழியத்திற்கு அனுப்பச் சொன்னது முதல் புறஜாதிகளின் எல்லைகளை நோக்கி நகர ஆரம்பித்தது. அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் கடைசி அதிகாரத்தில் அப்போதைய வணிகர் அரசியல் ஆகியவற்றில் மையப் பட்டணமாகிய ரோமாபுரி வரை திருச்சபை பரம்பியது தான் சிறப்பம்சம்.

இந்த 13ஆம் அதிகாரம் முதல் 28 ஆம் அதிகாரம் வரையுள்ள வேதப் பகுதியில் பவலுடைய ஊழியம் விவரமாக சொல்லப்பட்டாலும் பரன்பா, சீலா, மாற்கு, தீமோத்தேயு, தீத்து, அப்பொல்லோ, ஆக்கில்லா, பிரிஸ்க்கில்லா போன்றோரின் ஊழியங்களும் போதுமான அளவு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் செய்த மூன்று மிஷனரி ஊழியங்களைக் குறித்து மிக விவரமாக பூகோள அடிப்படையில் (ஆக்கில்லா பிரிஸ்க்கில்லா, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ள எனது புத்தகங்களை வாங்கி வாசியுங்கள். ஏகப்பட்ட தகவல்கள் உங்களுக்கு கிடைக்கும்) பதிவுச் செய்யப்பட்டுள்ளது. பவலும் பரன்பாவும் புறப்பட்டுப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஒரு மாயவித்தைக்காரன் தான் எதிர்ப்பட்டான். பிலிப்பு பேதுருவுக்கு ஒரு மாயவித்தைக்காரன் எதிர்ப்பட்டது போல பரன்பா பவலுக்கும் ஒரு மாயக்காரன் எதிர்ப்பட்டான். அவனோ இரட்சிக்கப்பட்டான். இவனோ இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களைக் கெடுத்து வந்தான்.

இவனுடைய பெயர் பர்யேசு (அப். 13 : 6) இவனது மறுப்பெயர் எலிமா (அப். 13 : 8) இவன் யாரோடு இருந்தான் தெரியுமா?

விவேகமுள்ள மனுஷனாகிய செர்கியு பவுல் என்கிற அதிபதியோடு இருந்தான். அட்டா! என்ன பொருத்தம். பவுலோடு இயேசு இருந்தார். செர்கியுபவுலோடு பர்யேசு இருந்தான்.

இந்த பர்யேசு மாயவித்தைக்காரன் மாத்திரம் அல்ல, கள்ளத்தீர்க்கதரிசியும் ஆவான். இவன் விவேகமுள்ள அதிபதியோடு இருந்தது தான் வேதனை தருகிறது.

இந்த சம்பவத்தை வாசிக்கும் போதெல்லாம் இந்திய நாட்டு அரசியல் தலைவர்கள் தான் என் கண் முன் நிற்கிறார்கள். மெத்தப் படித்த மேதாவிகளும் சிந்தித்து செயல்படுவதை மறந்து விட்டு மாயவித்தைக்காரர்கள் பின்னும் ஜோசியக்காரர்கள் பின்னும் ஓடுவது தான் மிகுந்த வேதனை அளிக்கிறது. சமீபத்தில் காஷ்மீர் முதல் குமரி வரை அமைக்கப்பட போகிற நெடுஞ்சாலைக் குறித்து அரசு விளம்பரம் பத்திரிக்கையில் வந்தது. பாரத பிரதமர் சிரித்துக் கொண்டே சொல்கிறார். “இந்திய சாலைகள் கைரேகை போன்றது, அவைகள் தான் இந்தியாவின் தலையெழுத்தை நிர்ணயிக்கிறது”. கைரேகை, தலையெழுத்து என்ற வார்த்தைகளை வாசித்த போது இந்தியாவை ஆளுவோருக்குள் ஜோசியத்தின் ஆவி எவ்வளவு பாதித்திருக்கிறது என்ற நெருடல் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன தெரியுமா? மாயவித்தைக்காரனும், கள்ளத்தீர்க்கதரிசியுமாகிய பர்யேசு போன்றோர் அவர்கள் பந்தியை சுற்றிலும் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

சபையே! நீ கலங்க தேவையில்லை. கன்னத்தில் கை வைக்க தேவையில்லை. கனல் நெருப்பாய் ஒளிர்ந்திடு.

பவுலை போல் எழும்பிடு. பாதாளத்தின் வாசல்கள் திருச்சபையை மேற்கொள்ள முடியாது. இந்தக் கல்லின்மேல் மோதுகிறவன் சிதறிப்போவான். மாத்திரமல்ல, இது எவன் மேல் விழுகிறதோ அவன் நசுங்கிப் போவான் என்பதும் வாக்குத்தத்தம்.

அப்போஸ்தலர்கள் யூதர்களால் மாத்திரமல்ல புறஜாதிகளாலும் துன்பப்படுத்தப்பட்டார்கள். சிற்சில சமயங்களில் ஆளுவோராலும் இயற்கை சீற்றங்களாலும், பாதிக்கப்பட்டார்கள். எனினும் சபை பரம்புவதின் வேகத்தை எந்த சக்தியாலும் தடுக்க முடியவில்லை.

அப்போஸ்தலர் 1 : 8ல் சொல்லப்பட்டது அப். 28ல் நிறைவேறிவிட்டது தான் மிகச்சிறப்பு. அதாவது எருசலேம் - யூதேயா, சமாரியா உலகத்தின் கடைசிப் பரியந்தம் (ரோமாபுரி) வரை சுவிசேஷம் பரவிவிட்டது என்பது நடபடிகள் தரும் பதிவு செய்யப்பட்ட செய்தி.

பதிவு செய்யப்படாத செய்தி என்ன தெரியுமா? இயேசுவின் சீஷரும் அப்போஸ்தலரின் ஒருவருமாகிய தோமா முதல் நூற்றாண்டிலேயே இந்தியாவிற்கு வந்து இந்தியாவில் திருச்சபைகளை நிறுவினார் என்பதே அப் 1 : 8ன் படி நமக்கு கிடைத்திருக்கிற வெற்றிச் சிலாக்கியம்.

2

அப்போஸ்தல நடபடிகளின் ஆக்கியோன்

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளை எழுதினது யார்? என்ற கேள்விக்கு சுவிசேஷகனாகிய லூக்கா என்று ஒரே வரியில் பதில் சொல்லி விடலாம். ஆனால் லூக்காவின்னுடைய பெயரை அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் எங்கேயும் காணமுடியாது. மட்டுமல்ல அவர்தான் இஃதினை எழுதினார் என்பதற்காக பகிரங்கமான ஆதாரம் ஏதும் கிடையாது.

ஆகிலும் அப்போஸ்தல நடபடிகள் புத்தகத்திற்குள்ளேயும், வெளியேயும் மட்டுமல்ல வரலாற்று சான்றுகளிலும் போதுமான ஆதாரங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. ஆதாரம் : 1 லூக்கா முதல் அதிகாரம் முதல் வசனத்தையும், அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் முதலாம் அதிகாரம் முதலாம் வசனத்தையும் ஒருங்கிணைத்து வாசித்துப் பார்த்தால் ஒரு உண்மையை நம்மால் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

“மகா கனம் பொருந்திய தெயோபிலுவே நாங்கள் முழு நிச்சயமாய் நம்புகிற சங்கதிகளை..... அவைகளை ஒழுங்காய் உமக்கு எழுதுவது எனக்கு நலமாய் தோன்றிற்று (லூக்கா 1 : 1-4)

தெயோபிலுவே இயேசுவானவர் தாம் தெரிந்து கொண்ட அப்போஸ்தலருக்கு பரிசுத்த ஆவியினாலே கட்டளையிட்ட பின்பு அவர் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட

நாள்வரைக்கும் செய்யவும் உபதேசிக்கவும் தொடங்கின எல்லாவற்றையுங் குறித்து முதலாம் பிரபந்தத்தை (லூக்கா சுவிசேஷம்) உண்டு பண்ணினேன். (அப்போஸ்தலர் 1 : 2)

நன்றாய் கவனியுங்கள். லூக்கா முதல் பிரபந்தமாயின் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் இரண்டாம் பிரபந்தமாகும். முதல் பிரபந்தத்தை லூக்கா தான் எழுதினார் என்பது நமக்கு தெரியும். எனவே, இரண்டாம் பிரபந்தத்தை அவரே தான் எழுதினார் என்று திட்டமாய் அறிய முடியும்.

மேலும், லூக்கா சுவிசேஷம், அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் ஆகிய இவை இரண்டும் தெயோப்பிலு என்ற தனி மனிதனுக்கு ஒரே நபரால் எழுதப்பட்ட இரண்டு கடிதங்கள் என்பது மேற்கண்ட வசனங்கள் மூலம் நமக்கு புலனாகிறது.

ஆதாரம் : 2

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் முழுவதையும் வாசித்துப் பார்த்தால் **நாங்கள், எங்களை** என்ற வார்த்தைகள் திரும்பத் திரும்ப வருவதை கவனித்துப் பாருங்கள். (அப்போஸ்தலர் 16 : 10,12,13; 20 : 5; 27 : 1, 28 : 16) இந்த வசனங்கள் மூலம் பவுலுடன் ஊழியத்தில் உடன் இருந்த நபர்தான் இதை எழுதினார் என்று தெரிகிறது. பவுலுடன் பலர் இருந்தார்களே, ஏன் தீமோத்தேயு எழுதியிருக்கக் கூடாதா? என்று நீங்கள் கேட்கலாம். உங்கள் கேள்வி நியாயமான கேள்வி தான். ஒரு வசனத்தை உங்கள் முன் வைக்கிறேன். யோசித்து முடிவு செய்யுங்கள்.

அப்போஸ்தலர் 20ம் அதிகாரம் 4,5 வாசித்துப் பாருங்கள். பெரோயா ஊரானாகிய சோபத்தரும், செக்குந்தும், தெர்பையானாகிய காயுவும், தீமோத்தேயும், ஆசிய

நாட்டாராகிய தீகிக்கும் துரோப்பீழும் ஆசிய நாடு வரைக்கும் அவனுக்கு வழித்துணையாய் வந்தார்கள். **இவர்கள்** முன்னாகப் போய், துரோவா பட்டணத்திலே **எங்களுக்காகக்** காத்திருந்தார்கள்.

(சிரமத்திற்கு மன்னிக்கவும்) எங்களுக்காக என்ற வார்த்தையில் மேலே சொல்லப்பட்ட எவரும் அடக்கம் கிடையாது. எனவே இவர்களில் ஒருவரும் நடபடிகளை எழுதவில்லை. அப்படியானால் இந்த பட்டியலில் வராத வேறொரு கூட்டாளிதான் இதை எழுதியிருக்க வேண்டும். அந்த கூட்டாளி பவுலுடைய சிறையிருப்பிலும் கூட இருந்திருக்க வேண்டும். யார் அந்த மர்ம கூட்டாளி? வாருங்கள் கண்டுபிடிக்கலாம்.

❖ பிலமோன் (24) என் உடன் வேலையாட்களாகிய லூக்கா

❖ பிரியமான வைத்தியனாகிய லூக்காவும் (கொலொசெயர் 4 : 14)

மேற்கண்ட இரண்டு மேற்கோள்கள் மூலம் லூக்கா தான் அந்த கூட்டாளி என்றும் அவரேதான் எழுதினார் என்பதை யூகிக்க முடிகிறதல்லவா?

ஆதாரம் : 3

லூக்கா எழுதின சுவிசேஷத்தின் கடைசி அதிகாரம் கிறிஸ்து இயேசுவின் பரமேறுதல் காட்சியுடன் முடிவடைகிறது. அதைப்போலவே இரண்டாம் பிரபந்தமாகிய அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் முதல் அதிகாரத்தின் முதல் மூன்று வசனங்கள் கிறிஸ்து இயேசுவின் பரமேறுதல் காட்சியை முன்னுரையாக கொண்டு துவங்குகிறதை இணைத்துப் பாருங்கள். இதை இரண்டையும் (லூக்கா,

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள்) ஒருவர் தான் எழுதியிருக்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது.

ஆதாரம் : 4

லூக்கா சுவிசேஷகன் தொழில் முறையில் ஒரு வைத்தியன். (கொலோசெயர் 4 : 14) மருத்துவர்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய மருத்துவ வார்த்தைகளை லூக்காவில் எந்த அளவு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ அதே அளவுக்கு அப்போஸ்தலர் நடபடிகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

- ❖ உதாரணமாக வீக்கம் (Swell up) (28 : 6)
- ❖ ஜூரத்தினாலும் இரத்தபேதியினாலும் (Fever, Dysentery) (28 : 8)
- ❖ திமிர்வாதம் (Paralyse) (9 : 33)

எனவே மருத்துவ சொற்கள் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள இஃது மருத்துவராகிய லூக்காவால் தான் எழுதப்பட்டிருக்கும்.

ஆதாரம் : 5

புதிய ஏற்பாட்டின் மிகச்சிறந்த கிரேக்க மொழி நடை லூக்காவிலும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளிலும் ஒன்று போல் உள்ளது. கிரேக்க மொழியை கற்றுத் தேர்ந்த அவர் சரியான மொழிபெயர்ப்புகளை அரமேயி எபிரெய மொழிகளுக்கு மாற்றம் செய்தார். ஒரு சீரிய மொழிநடை இவ்விரு ஆகமத்திலும் பரவியிருக்கிறது. எனவே லூக்காவை எழுதினவரே அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளையும் எழுதியிருக்கிறார் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

லூக்காவின் சிறப்புகள் :

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளை விவரிப்பவர்கள் அதில் உள்ள பாத்திரங்களை வெகு விவரமாக சிந்திக்கிறார்கள்.

சித்தரிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அற்புதமான நூல் நமக்கு கிடைக்க காரணமாயிருந்த லூக்காவை மறந்து விடுகிறார்கள். அது ஏன் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். முதல் அதிகாரத்தில் வருகிற பேதுரு, நடபடிகளின் பாதியிலேயே மறைந்து போகிறார். பவுலோ, பாதியில்தான் நடபடிகளில் நுழைகிறார். ஆனால் லூக்காவோ இந்த இரண்டு பெருந்தலைவர்களோடு ஊழியஞ்செய்து திருச்சபையின் காலம் வரைக்கும் (Church Age) பயன்படுத்தக்கூடிய வழிகாட்டி நூலாகிய நடபடிகள் புத்தகத்தை நமக்குத் தந்த இவரை சுமமா ஒதுக்கி விட முடியுமா?

1. லூக்கா ஆகமங்களை வடித்த ஒரே புறஜாதியான் :

இன்னும் ஒரு அதிமுக்கியமான செய்தியை உங்களுக்கு சொல்லப்போகிறேன். புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களை வடித்தவர்களில் யூதர் அல்லாத ஒரே நபர் அதாவது புறஜாதியான் லூக்கா ஒருவர் மாத்திரம் தான். கொலோசெயர் 4 : 14ல் விருத்தசேதனமில்லாதவர்கள் பட்டியலில் பவுல் லூக்காவை சேர்த்திருப்பதின் மூலம் இஃதினை உறுதி செய்து கொள்ளலாம்.

2. லூக்கா சிறந்த எழுத்தாளர் :

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். இது ஒரு தரிசனம் தான் என்ற உணர்வு அப்படியே நம்மில் நிலைத்திருக்கும். காரணம் அதில் சொல்லப்பட்டவைகளில் பல மனித மூளைக்கும் நடைமுறைக்கும் அப்பாற்பட்டது. ஆனால் அப்போஸ்தல நடபடிகளை வாசித்துப் பாருங்கள். உரைநடையை வாசிக்கின்றோம் என்ற உணர்வை மிஞ்சி

திரைப்படத்தை பார்க்கின்றதை போன்ற எண்ணம் நமக்குள் தோன்றிவிடும். பவுலும், சீலாவும் சிறைச்சாலையிலிருந்து விடுதலையான காட்சி, பவுலின் கப்பற் சேதம், அகரிப்பா இராஜாவுக்கு முன்பாக நின்றது போன்ற சம்பவங்களை வாசிக்கின்ற போது நேரடியாகவே காண்கிறது போன்ற உணர்வு நமக்கு ஏற்படும்! காரணம் நிகழ்வுகளை சரித்திரமாக பதிப்பதைவிட சம்பவமாகவே எடுத்துச் சொல்வதில் தனிப்பட்ட ஒரு எழுத்து நடை லாக்காவிடமிருந்தது.

3. லாக்கா ஒரு புவியியல் நிபுணர் :

மிகப்பெரிய பூகோள நிபுணர். நடபடிகள் முழுவதையும் வாசித்துப் பாருங்கள். எந்த ஊர்? எந்த கடல்? எந்த திசை? என்ன புயல்? எந்த பருவ காலம்? என்று ஒன்று விடாமல் மிகத் தெளிவாக புவியியல் புள்ளி விவரங்களை அள்ளி தருகிறார். அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளில் உள்ளது போல கிரமமாக பூகோள விவரங்களை மற்ற 65 ஆகமங்களில் காணவே முடியாது.

4. லாக்கா சரித்திர ஆசிரியர் :

அப்போஸ்தல நடபடிகளை வாசித்துப் பாருங்கள். மிகச்சிறந்த வரலாற்று வல்லுநரின் கை வண்ணத்தைக் காண முடிகிறது. லாக்கா-அப்போஸ்தலர் இரண்டிலுமே வரலாற்றை வரலாறாகவே வடித்து அதே சமயத்தில் சுவை குன்றாமல் இவர் எழுதியுள்ளதை வரலாற்று அறிஞர்கள் மெச்சுகிறார்கள். யோவான் ஸ்நானகளின் தலையை வாங்கின ஏரோதுவின் பெயர், அவன் சகோதரரின் பெயர், அவன் மனைவியின் பெயர் ஆகியவற்றை தெளிவாக பதிவு செய்ததுமல்லாமல், நடபடிகள் முழுவதும் காற்பங்கு

தேசாதிபதி, தேசாதிபதி, இராஜா, சேனைத் தலைவன், நூற்றுக்கு அதிபதி, ஜெப ஆலயத் தலைவன், என்று முக்கியஸ்தலர்களைக் குறித்த தகவல்களை பதிவு செய்யும்போது அவர்தம் மனைவியரின் பெயர்களை பதிவு செய்ததுமல்லாமல், அவர் தம் காலங்களையும் துல்லியமாக பதிவு செய்துள்ளார். இத்தகைய வரலாற்று பதிவை கண்டு புதைப்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களே மூக்கின் மேல் கை வைக்கிறார்கள்.

5. லாக்கா ஒரு இறையியல் நிபுணர் :

அப்போஸ்தல உபதேசம் சபையின் அஸ்திபாரம். நிகழ்வுகளை பதிவு செய்யும்போது இறையியல் சித்தாந்தங்களை வெகு அழகாக வரிசைப்படுத்தி நுட்பமான வார்த்தைகளை பயன்படுத்தி தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்.

அப்போஸ்தலர் முதல் அதிகாரத்தில் அவரின் பாடு, அவரின் உயிர்த்தெழுதல், அவரின் பரமேறுதல், அவர் திரும்ப வருதல் (வசனம் 3,9,11,12) ஆகியவற்றை பதிவு செய்த அவர் 2ஆம் அதிகாரத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வருகை, ஆவியில் நிரப்படுதல், அந்நிய பாஷை பேசுதல், ஞானஸ்நானம் எடுத்தல், வேறுபட்ட ஜீவியம் செய்தல், அப்பம் பிடுகுதல், சபை கூடி வருதல் (வசனம் 4,38,40,42,47) ஆகியவற்றையும், மூன்றாம் அதிகாரத்தில் அற்புதங்களையும், அடையாளங்களையும், நான்காம் அதிகாரத்தில் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலையும் (வசனம் 2), ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் இயேசுவே கிறிஸ்து என்றும், ஆறாம் அதிகாரத்தில் சபை நிர்வாகத்தைக் குறித்தும், பத்தாம் அதிகாரத்தில் புறஜாதிகளின் அங்கீகாரம் குறித்தும், பதினைந்தாம் அதிகாரத்தில் புறஜாதிகள் கடைப்பிடிக்க

வேண்டிய அம்சங்களையும் மிக அழகாக பதிவு செய்துள்ளார்.

6. பவுலின் கூட்டாளி :

அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுடைய ஊழியத்தில் உடன் இருந்தவர் மாத்திரமல்ல பவுலின் இரண்டாம் மிஷனரி பயணத்தில் உடன் சென்றவர் மட்டுமல்ல, அவரின் முதலாம் ரோம சிறையிருப்பின் போது உடன் சிறைவாசம் அனுபவித்தவர். (வசனம் 4 : 11)

7. புறஜாதிகளின் மேல் சிந்தையுள்ளவன் :

இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்பைக் குறித்து மத்தேயுவும், லூக்காவும் வம்ச வரலாறு அட்டவணை எழுதி இருக்கிறார்கள். மத்தேயுவோ இயேசுவை தாவீதின் குமாரனாகவும், ஆபிரகாமின் சந்ததியாகவும் அடையாளம் காட்டுகிறார். ஆனால் லூக்காவின் சிந்தை வேறு. புறஜாதிகளுக்கும் இயேசுவிடம் சொந்தம் உண்டு என்பதை நிரூபிக்க வம்ச அட்டவணையை கீழிருந்து துவக்கி ஆபிரகாமை கடந்து ஆதாமில் நிறுத்தி தேவனில் முடிக்கிறார். இதே கவனத்தை கொர்நேலியு சங்கதியிலும் எருசலேம் சங்கம் எடுத்த தீர்மானத்திலும் காண்பிக்கிறார்.

புறஜாதிகளின் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலை போலவே புறஜாதிகளின் மேல் கரிசனை கொண்ட மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் லூக்கா அவர்களுக்காக கர்த்தரை துதிக்கிறேன். பரலோகத்தில் அவரை பார்க்கும்பொழுது புறஜாதி மக்களின் சார்பாகவும் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களின் சார்பாகவும் கைக் கொடுத்து வாழ்த்த, நீண்ட நேரம் கைக் குலுக்கி வாழ்த்த விரும்புகிறேன்.

3

பெந்தெகொஸ்தே !

அது ஒரு இனிய ஞாயிறு சீஷர்களும் அப்போஸ்தலர் களுமாய் நூற்றியிருபது பேர் மேல் வீட்டில் கூடி ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் – துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சடுதியாய் பலத்த பெருங்காற்றைப் போலவும், அக்கினி மயமான நாவுகளைப் போலவும் ஆவியானவர் அம்மக்கள் மேலே இறங்கினார். அந்த நாள் பெந்தெகொஸ்தே நாள்.

இங்கே நீங்கள் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆவியானவர் இறங்கினதினால் அந்தநாள் பெந்தெகொஸ்தே நாள் என்று பெயர் பெறவில்லை. மாறாக, பெந்தெகொஸ்தே என்னும் நாளில் ஆவியானவர் இறங்கினார் என்பதே உண்மை. (அப். 2 : 1)

அப்படியானால், பெந்தெகொஸ்தே நாள் என்பது என்ன? அதற்கும் கிறிஸ்தவத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? என்பதை நீங்கள் அவசியம் அறிந்திருக்க வேண்டும். அறிந்து கொண்டால் பெந்தெகொஸ்தே என்ற வார்த்தை ஒருசிலருக்கு அலர்ஜியாக இருக்காது.

இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு கால்நடைப் பராமரிப்பும் வேளாண்மையுமே பிரதான தொழிலாக இருந்தது. தேவன் அவர்களை எகிப்திலிருந்து வெளியே கொண்டுவந்த பொழுது, தேவனை ஆராதிப்பதற்கும் கொண்டாடுவதற்கும், இந்த இரண்டு தொழில்களே அடிப்படையாக இருந்தது. பலிகள் – மிருக ஜீவன்கள் சம்பந்தமாகவும், பண்டிகைகள் – விளைச்சல், நிலம், அறுவடை இவைகள் சம்பந்தமாகவும்

இருந்தது. இதில் பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகை என்பது இஸ்ரவேலருடைய அறுவடையை சார்ந்த பண்டிகையாக இருந்தது.

பெந்தெகொஸ்தே என்பதற்கு, “ஐம்பதாவது நாள்” என்பதைத் தவிர வேறொரு அர்த்தமில்லை.

பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து இந்த சம்பவத்தை விளக்கி, அந்தநாளுக்கும் திருச்சபைக்கும் இடையில் உள்ள இணைப்பை விளக்க விரும்புகிறேன்.

இஸ்ரவேல் மக்கள் தங்கள் நிலம் விளைந்து வருகிறபொழுது, கொஞ்சம் கதிர்களை அறுத்துக்கொண்டு வந்து கர்த்தருடைய சமூகத்தில் அசைவாட்டுக் காணிக்கையாக காண்பிப்பார்கள்.

“நீங்கள் அசைவாட்டும் கதிர்க்கட்டை கொண்டு வரும் ஓய்வு நாளுக்கு மறுநாள் (ஞாயிறு) முதற்கொண்டு எண்ணத்துவக்கி, ஏழுவாரங்கள் நிறைவேறின பின்பு, (49 நாள்) ஏழாம் ஓய்வுநாளுக்கு மறுநாளாகிய ஐம்பதாம் நாள் (ஞாயிறு) லேவி 23 : 16.” புளிப்பில்லாத அப்பங்களைப் படைப்பார்கள். அறுப்பின் பண்டிகையாகிய இந்தப்பண்டிகைக்கு கிரேக்க மொழியில் “பெந்தெகொஸ்தே” என்று பெயர். இதற்கும் கிறிஸ்தவத்திற்கும் சம்பந்தம் உண்டு. இஸ்ரவேல் தங்கள் பஸ்கா பண்டிகைக்கு அடுத்து வரும் ஐம்பதாவது நாளில் இந்த முதற்பலனாகிய பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகையை கொண்டாடுவார்கள். நம்முடைய பஸ்காவாகிய இயேசுகிறிஸ்தும் பஸ்கா பண்டிகையின் அடுத்த நாளாகிய வாரத்தின் முதல்நாளில் உயிர்த்தெழுந்தார். இது கதிர்க்கட்டு அசைவாட்டுதலுக்கு நிழலாயிருக்கிறது. அவர் உயிர்த்தெழுந்த ஐம்பதாவது

நாளில் பரிசுத்த ஆவி ஊற்றப்பட்டது. அன்று தான் முதல் சபை உருவானது. எனவே பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகை திருச்சபையில் வரலாற்றில் பிரிக்கமுடியாத ஆவிக்குரிய அர்த்தமுள்ளதாய் நிலைத்துவிட்டது.

சரி. விஷயத்திற்கு வருவோம். அக்கினிமயமான நாவுகளோடும் பலத்த காற்றைப் போலவும் பரிசுத்த ஆவியானவர் கூடிவந்த எல்லோர் மேலும் இறங்கினார். அவ்வளவுதான்! அத்தனைபேர்களும் வித்தியாசமான தாங்கள் பேசியிராத புதுப்புது மொழியிலே தேவனைத் துதிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொள்ளவில்லை. அத்தனைபேரும் தனித்தனியாகவும் தூரத்தில் இருப்பவர்கள் கேட்கும்படியாகவும் பேசியதுதான் வினோதம் – விசேஷம்.

பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகையை முன்னிட்டு எருசலேமிலே கூடிவந்திருந்த யூதர்கள் சத்தத்தைக்கேட்டு ஓடிவந்தார்கள். இந்தப் புதுமையான அனுபவம், சிலருக்கு கலக்கத்தையும் (வசனம் 2 : 6) சிலருக்கு பிரமிப்பையும் (வசனம் 2 : 7) சிலருக்கு ஆச்சரியத்தையும் சிலருக்கு சந்தேகத்தையும் (வசனம் 12) உண்டாக்கியது. அங்கேயே இன்னொரு கூட்டம் இருந்தது. அது ஒரு வித்தியாசமான கூட்டம். “இவர்கள் மதுபானத்தினால் நிறைந்திருக்கிறார்கள் என்று பரியாசம் பண்ணினார்கள். (அப். 2 : 13).”

பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் என்பது, பிதாவின் வாக்குத்தத்தம். கிறிஸ்து அனுப்புவதாக சொன்ன வேறொரு தேற்றரவாளன். அவரை பெற்றுக் கொண்டவர்கள் துதித்தார்கள்; பார்த்தவர்கள் பிரமித்தார்கள். அதுவரை நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு கூட்டம்

பரிகசித்ததே! அதுதான் நெருடலாக இருக்கிறது. இப்பொழுதும் இப்படிப்பட்ட ஒரு கூட்டம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கு தெரியாததைக் குறித்து அலட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். புரியாததைக் குறித்து அதிகமாகவே அலப்புகிறார்கள்.

❖ பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்திற்கு அந்நிய பாஷை அவசியமா?

❖ பரிசுத்த ஆவி வந்தால் வெளியரங்கமான அசைவு தேவையா?

ஆட்டம், பாட்டம், ஆர்ப்பரிப்பு தேவையா?

இப்படி பல கேள்விகளை கேட்கிறார்கள். இவர்கள் கேட்பதோடு நின்றுவிட்டால் பரவாயில்லை. அப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள். இல்லை, இல்லை, இல்லவே, இல்லை என்று ஒங்கி அடிக்கிறார்கள். அத்தோடு இவர்கள் விடுவதில்லை. 1 கொரி 13, 14 அதிகாரங்களில் தங்களுக்கு வசதியான சில வசனங்களை குறித்துக்கொண்டு அந்நிய பாஷை பேசுகிறவர்கள் அதற்கு அர்த்தம் சொல்ல வேண்டும் என்று சிலரும், அந்நிய பாஷை என்பதெல்லாம் கிடையாது, அது தவளையின் ஆவி என்று சிலரும், அந்நிய பாஷை ஒழிந்து போயிற்று என்று சிலரும் மிகக் கடுமையாக குற்றம் சாட்டுகிறார்கள்.

இவைகளுக்கு உண்மையான வேத பூர்வமான பதிலை நாம் காணாவிட்டால் பெந்தெகொஸ்தே அனுபவம் என்பது போலித்தனமான அனுபவமாகவும், பலவந்தம் பண்ணப்பட்ட சடங்காச்சாரமான அனுபவமாகவும் மாறிப்போகும்.

அந்நிய பாஷை :

அப்போஸ்தல நடபடிகள் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் முதன்முதலாக பரிசுத்த ஆவி இறங்கின போது அங்கு கூடி இருந்த எல்லோரும் அந்நிய பாஷை பேசினார்கள். இது தற்செயலாய் நடந்த ஒன்றல்ல. பிதாவானவர் ஏசாயா 28 : 11ஆம் வசனத்தில் அந்நிய பாஷையினாலும்.... இந்த ஜனத்தோடு பேசுவார் என்றும் கிறிஸ்துவானவர் என்னை விசுவாசிப்பவன் நவமான பாஷைகளை பேசுவான் என்றும் (மாற் 16 : 17) சொன்ன வார்த்தைகளின்படியே நிறைவேறியது.

அன்றோடு அந்நிய பாஷை முடிந்து விட்டதா? பேதுருவின் முதல் பிரசங்கத்தை கவனியுங்கள்.

வாக்குத்தத்தமானது **உங்களுக்கும்**, உங்கள் **பிள்ளைகளுக்கும்**, நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் வரவழைக்கும் தூரத்திலுள்ள யாவருக்கும் உண்டாயிருக்கிறது. (அப். 2 : 39)

அப்படியானால் அந்நிய பாஷை என்பது அன்றைக்கு மாத்திரமல்ல எல்லாத் தலைமுறைக்கும் சொந்தமான மெய்யான அனுபவம். அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளில் மேலும் பல இடங்களில் புதிது புதிதாக அபிஷேகம் பெற்றவர்கள் அந்நிய பாஷை பேசினார்கள் என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பேதுரு, கொர்நேலியு வீட்டில் பிரசங்கித்து கொண்டிருந்த போது வசனத்தை கேட்ட **யாவர் மேலும்** பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கினார். அவர்கள் அந்நிய பாஷையில் பேசினார்கள். (அப். 10 : 45,46)

பவுல் மேடான வழியாய் எபேசுவுக்கு வந்தபோது அங்கிருந்த விசுவாசிகள் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம்

பெறாததைக் கண்டு அவர்கள் மேல் கைகளை வைத்து ஜெபித்தபோது பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டு எல்லோரும் அந்நிய பாஷை பேசினார்கள். (அப். 10 : 19)

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மேல் அன்னியா கைகளை வைத்து ஜெபித்தபொழுது பவுல் அபிஷேகம் பெற்றார். (அப். 6 : 17) அதன் பலனை 1 கொரி. 14 : 18ல் காண்கிறோம். “உங்கள் எல்லாரிலும் நான் அதிகமாய் பாஷைகளை பேசுகிறேன். இதற்காக என் தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்.....”

இதிலிருந்து உங்களுக்கு என்ன புரிகிறது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் மட்டுமல்ல அதை தொடர்ந்து வந்த நாட்களிலும், இப்போதும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு மனிதனை நிரப்பும்போது அவர் ஆவியிலே பேசுகிறார் என்பது தெளிவாகிறது அல்லவா.

In the book of Acts, Speaking in tongues as the spirit gives utterance is the initial outward sign accompanying the baptism in the Holy spirit. Baptism in the Holy spirit is linked so closely with the external manifestation of speaking in tongues that this should be considered the norm when receiving that baptism.

“அந்நிய பாஷையானாலும் ஒய்ந்துபோம்” என்ற வசனத்தை மேற்கோள் காட்டுவது சிறப்பிள்ளைத்தனமான செயலாகும். ஏனென்றால் அந்த வசனம் அத்தோடு முடிவடையவில்லை. அடுத்த வார்த்தை என்ன தெரியுமா? ‘அறிவானாலும் ஒழிந்துபோம்’ (1 கொரி 13 : 8) இப்போது அறிவு ஒழிந்தா போயிற்று? அறிவு ஒழியாதவர்கள் மாத்திரம் அந்நிய பாஷை பேசும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆவி வந்தால் ஆட்டம் வருமா?

இது ஒரு நல்ல கேள்வி. நியாயமான கேள்வி. மீண்டும் அப்போஸ்தலர் இரண்டாம் அதிகாரத்திற்கு வருவோம். (வசனம் 33) நீங்கள் இப்பொழுது காண்கிறதும், கேட்கிறதமாகிய இதை (பரிசுத்த ஆவி) பொழிந்தருளினார்.

அப்படியானால், பரிசுத்த ஆவி ஒரு மனிதனுக்குள் வரும்போது அதை மற்ற நபர் காண முடியும். கேட்க முடியும். அதாவது ஆவி வரும்போது அந்நிய பாஷை வரும், அங்க அசைவும் வரும்.

இந்த வித்தியாசமான அனுபவத்தை எருசலேமில் கூடிவந்த மக்கள் கண்டதினால் தான் குடித்து வெறித்து இருக்கிறார்கள் என்று சந்தேகப்பட்டார்கள்.

தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார். அவர் வருவதையும் போவதையும், அவர் நடப்பிக்கிற கிரியைகளை வைத்தே உணரமுடியும். ஒரு மனிதனுக்குள், ஆவியானவர் வருகிறபொழுது அவர் பேசுகிற அந்நிய பாஷையே அடையாளமாக இருக்கிறது.

ஆவியை பெற்ற எல்லோரும் அந்நிய பாஷையை அடையாளமாக பேசுகிறார்கள். அவர்கள் அதற்கு அர்த்தம் சொல்லத் தேவையில்லை. அப்படியானால் அர்த்தம் சொல்லக்கடவன் என்று ஆணையிடுகிறாரே அது எப்படி? என்று நீங்கள் கேட்கலாம். அதற்கு அவரே பதில் தருகிறார். “அந்த ஆவியினாலே வேறு ஒருவனுக்கு பாஷைகளை பேசும் வரமும் (1 கொரி. 12 : 10) அளிக்கப்படுகிறது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளாரே, அவர்களைத் தான் அர்த்தம் சொல்ல ஆணையிட்டிருக்கிறார்.

பவுல் மேடான வழியாய் எபேசுவுக்கு வந்தபோது

அவர்கள் அபிஷேகம் பெறாததைக் கண்டு அவர்களுக்காக ஜெபித்தார். அவர்கள் அபிஷேகம் பெறாததைக் குறித்து கேள்விப்பட்டு என்று எழுதபடாமல், கண்டு என்று எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கவனியுங்கள். அதாவது புறம்பான அசைவு ஏதும் இல்லாததை வைத்து அவர்கள் அபிஷேகம் பெறவில்லை என்பதை பவுல் கண்டு பிடித்துவிட்டார் என்று யூகிக்க முடிகிறது அல்லவா?

அதேபோல், தவளையின் ஆவி என்பதைக் குறித்தும் நீங்கள் தெளிவாய் அறிந்திடல் வேண்டும். அந்த ஆவியார் நினைத்தாலும் இப்போது வராது. கிறிஸ்துவின் இரகசிய வருகைக்குப்பின் இப்பூலோகத்தில் நடைபெற போகிற அந்த கிறிஸ்துவின் ஆட்சியின்போதுதான் அந்த ஆவி பூலோகத்தில் கிரியை செய்யும். இதைக்குறித்து தெளிவாய் அறிந்துக்கொள்ள திறந்த மனதுடனும், ஆழ்ந்த ஜெபத்துடனும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். உங்களுக்கு தெளிவாகப் புரியும்.

பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது!?

பரிசுத்த ஆவி ஒரு மனிதருக்குள் வரும்போது என்ன நடக்கும்? என்னவெல்லாம் கிடைக்கும்? என்ற கேள்வி உங்களுக்கு எழலாம். இரட்சிக்கப்படாத நபரிடத்திலும் இரட்சிக்கப்பட்டவரிடத்திலும் ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டவரிடத்திலும் எப்படியெல்லாம் ஆவியானவர் கிரியை செய்கிறார் என்பதைக் குறித்த திட்டமான பதிவுகள் அப்போஸ்தல நடபடிகளில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. அவைகளில் சில முக்கிய அம்சங்களை நான் ஈண்டு குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

a) சாட்சியாக்குகிறார் :

இயேசு பரம் ஏறி செல்வதற்கு முன்பாகச் சொன்ன அப்போஸ்தலர் 1 : 8 தான் இந்த முழு புத்தகத்தின் திறப்பு வசனம். இந்த வசனம் ஒரு வாக்குத்தத்தம் மட்டுமல்ல ஒரு தீர்க்கதரிசனம். சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள் என்பது அப்படியே நிறைவேறியது தான் சிறப்பு. சாட்சிகள் என்ற வார்த்தை இருபதுக்கும் மேற்பட்ட முறை இந்த புத்தகத்தில் திரும்ப திரும்ப வருகிறது.

பேதுரு தன்னுடைய முதல் பிரசங்கத்திலேயே பதினொரு விதமான அயல்நாட்டு மக்களுக்கும், ஆறு விதமான கூட்டத்தினருக்குமாய் சாட்சியைப் பகர்ந்தார் (அப். 2). தேவாலயம், ஆசாரியர்கள், நியாய சங்கம் இவைகளுக்கு முன் சாட்சியாய் கிறிஸ்துவை அறிவித்தார் (அப். 3,4,5). அப்போஸ்தலர் 6,7 அதிகாரத்தில் ஸ்தேவான் கிறிஸ்துவை சாட்சியாய் அறிவித்தார். அப். 9ஆம் அதிகாரத்தில் பவுல் இரட்சிக்கப்பட்டு இயேசுவே கிறிஸ்து என்று சாட்சிக் கொடுத்தார். அவருடைய சாட்சியின் வளர்ச்சியைப் பாருங்கள்.

1. எருசலேமில் சாட்சி
2. யூதர்களுக்கு முன்பாக சாட்சி
3. ஆலோசனை சங்கத்துக்கு முன்பாக சாட்சி
4. தேசாதிபதி பேலிக்ஸ் முன்பாக சாட்சி
5. தேசாதிபதி பெஸ்து முன்பாக சாட்சி
6. அகரிப்பா இராஜாவுக்கு முன்பாக சாட்சி
7. மெலித்தாவிலும் ரோமாபுரியிலும் சாட்சி.

வாசகர்களே! நன்றாய் கவனியுங்கள். இயேசுவை நியாயம் விசாரிக்க அழைத்துக் கொண்டு போன போது

அவரை எனக்கு தெரியாது என்று மறுதலித்தவன் பேதுரு. நசரேயனாகிய இயேசு, கிறிஸ்து அல்ல என்று மறுதலித்தவன் பவுல்.

இப்படியிருக்க நசரேயனாகிய இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார். அதற்கு நாங்கள் சாட்சி, அவரே கிறிஸ்து என்று மக்கள் முன்பாக, மார்க்கத்தலைவர் முன்பாக, மன்னர் முன்பாக இவர்கள் சாட்சியிட்டார்கள். இதற்கு காரணம் என்ன தெரியுமா? அவர்களுக்குள் பிரவாகித்து வருகிற பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகமே.

b) சத்துவமளிக்கிறார் :

மீண்டும் அப்போஸ்தலர் 1 : 8யை கவனித்துப்பாருங்கள். பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது நீங்கள் **பெலன் அடைந்து...** பரிசுத்த ஆவி வருகிறபோது ஒரு புதிய பெலனை நாம் பெறுகிறோம். ஏனெனில் சத்துவமில்லாதவனுக்கு சத்துவத்தைக் கொடுக்கிறவர் பரிசுத்த ஆவியானவர். **பெலனடைந்து** என்ற வார்த்தைக்கு கிரேக்க மொழியில் டுனாமிஸ் என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. டுனாமிஸ் என்றால் வல்லமை என்று பொருள். என்ன வல்லமை? எவ்வளவு வல்லமை? என்பதை நீங்கள் புரிந்துக்கொள்ளும்படியாக டுனாமிஸ் என்ற வார்த்தைகளிலிருந்துப் பிறந்த இரண்டு வார்த்தைகளை உங்களுக்கு சுட்டிகாட்ட விரும்புகிறேன்.

டைனமைட் (வெடிமருந்து), டைனமோ (மின் ஜனனி) இந்த இரண்டு வார்த்தைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது பரிசுத்த ஆவி நம்மிடத்தில் வருகிறபொழுது வெடி மருந்துக்கு ஒப்பான உந்து விசைக்கொண்ட ஒரு வல்லமை

நமக்குக் கிட்டுகிறது என்பதை நீங்கள் புரிந்துக் கொள்ளக்கூடும்.

ஆம்! ஆவியின் சத்துவத்தால் நிரப்பப்பட்ட பேதுரு முதல் பிரசங்கம் செய்தபோது ஆவியினால் குத்தப்பட்ட மூவாயிரம் பேர் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள் (அப். 2 ஆம் அதிகாரம்)

தாயின் வயிற்றில் பிறந்தது முதற்கொண்டு சப்பாணியாக இருந்த ஒருவன் (அவனை சார்ந்தவர்களுக்கு பிச்சைக் கேட்கும் மிஷின்) கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டான். பேதுரு நட என்றவுடன் எழுந்தான், குதித்தான், நடந்தான், கர்த்தரைத் துதித்தான். காரணம் பேதுருவுக்குள் இருந்த பரிசுத்த ஆவியானவர்.

ஐந்தாம் அதிகாரத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். சிறைச்சாலைக் கூட, அவர்களை அடக்கி வைக்க முடியவில்லை. தூதர்கள் சிறையை திறக்க இவர்கள் சேவையைத் தொடர்ந்தார்கள்.

அப்போஸ்தலர் 2 மற்றும் 3 ஆம் அதிகாரத்தில் வாசித்த போது என் மனம் ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தைக் குறித்து ஆறுதல் அடைந்தது, நம்பிக்கைப் பெற்றது. பத்து பிரசங்கத்தைப் பார்க்கிலும் ஒரு அற்புதம் மேலானது. அதனால் ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். அஃதினை ஒரு விதத்தில் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் வேதத்தின் ஒழுங்கு அதுவல்ல.

திருச்சபை தோன்றியபொழுது முதலில் இரட்சிப்பின் பிரசங்கம். அதனால் மூவாயிரம் பேர் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். அதன் பிறகு தான் அற்புதம் வருகிறது. மூன்றாம் அதிகாரத்தில் அதனால் எத்தனை பேர் சபையில்

சேர்க்கப்பட்டார்கள் என்ற கணக்கு எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அப்போஸ்தலர் 4 : 4 யை வாசித்துப்பாருங்கள்.

“வசனத்தைக் கேட்டவர்கள் அநேகர் விசுவாசித்தார்கள். அவர்கள் தொகை ஏறக்குறைய ஐயாயிரமாய் இருந்தது.”

எனவே, அற்புதத்தின் போது மாத்திரமல்ல, திருவசனத்தைப் போதிக்கிறபோதும் கர்த்தருடைய வல்லமை வெளிப்படுகிறதென்றும், பரிசுத்த ஆவியானவர் நிகழ்த்தும் அற்புதங்களில் ஆத்தும் இரட்சிப்பே முதன்மையானது என்றும், அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

வேதம் மேலும் சொல்லுவது என்ன தெரியுமா? அடையாளங்களினாலும் அற்புதங்களினாலும், திருவசனத்தை உறுதிப்படுத்தினார் என்பதே. அப்போஸ்தலர்கள் பிரசங்கிக்க துவங்கிய பொழுது பரிசுத்த ஆவியானவர் இதைத்தான் செய்தார். அப்போஸ்தலர் மாத்திரமல்ல, ஆவியைப் பெற்ற அனைவருமே இதைச் செய்தனர். ஆதி சபையில் உதவிக்காரராய் இருந்த ஸ்தேவான், பிலிப்பு போன்றவர்கள் அற்புதங்கள் செய்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவும், பவுலும் முடவர்களை சுகமாக்கியது மாத்திரமல்ல, மரித்தோர்களையும் உயிரோடே எழுப்பினர். அந்த அற்புதங்கள் அன்றோடு முடிந்துவிடவில்லை. ஆவியானவர் இந்த பூலோகத்தில் இருக்கிற வரைக்கும் தொடர்ந்து இருக்கும்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் திருச்சபைக்கு சத்துவம் கொடுக்கும்படி திவ்விய வரங்களை கொடுத்திருக்கிறார். இதைக்குறித்து பவுல் 1 கொரி. 12 ஆம் அதிகாரத்தில்

விவரமாக எழுதியுள்ளார். மேலும் “ஞானவரங்களை நாடுங்கள்” என்றும் புத்தி சொல்லுகிறார். இப்பொழுது வரங்கள் இல்லை, அற்புதங்கள் இல்லை என்று அலப்புக்கிறவர்களை அசட்டை பண்ணுங்கள். திருச்சபை இருக்கிற வரைக்கும், ஆவியானவர் நம்மோடு வாசம் பண்ணும்வரைக்கும், நம்மை பலப்படுத்தும்படி அந்த வரங்கள் கிரியை செய்து கொண்டே இருக்கும்.

c) சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர் :

பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு மனிதனுக்குள் வரும்பொழுது வேதத்தின் மறைபொருளை விளக்கித் தருகிறார் என்பது சத்தியம். நம்முடைய இரட்சகர் இயேசு கிறிஸ்து சிலுவைக்கு செல்வதற்கு முன்பாக நான் போய் வேறொரு தேற்றரவாளனை அனுப்புகிறேன். அவர் உங்களை சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் நடத்துவார் என்றார். ஆம்! ஆவியானவர் சகல சத்தியத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார், சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் நடத்துகிறார்.

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பேதுரு எழும்பி நின்று பிரசங்கிக்கிறார். எடுத்த எடுப்பிலேயே யோவேல் தீர்க்கதரிசன புத்தகத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார், அவருடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டு வேதபாரகரும், ஆசாரியரும் மூக்கின்மேல் விரலை வைத்துக்கொண்டு கல்வியறிவில் குறைந்தவர்களாகிய இவர்கள் இவ்வளவு ஞானமாய் பேசுகிறார்களே என்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

நடபடிகள் புத்தகத்தை முழுமையாக வாசித்துப் பாருங்கள். பேதுருவுடைய நீண்ட பிரசங்கம், ஸ்தேவானுடைய நீண்ட பிரசங்கம், பவுலுடைய நீண்ட பிரசங்கம் என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அவைகளை வாசித்துப்பாருங்கள். ஆகமங்களில் கூறப்பட்ட கிறிஸ்து இந்த இயேசுதான் என்ற அழகாகவும், ஆணித்தரமாகவும் விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

இது மூளை அறிவினால் உண்டானதல்ல. அப்படியிருக்குமானால் வேதபாரகருக்கும், ஆசாரியருக்குமே இது புரிந்திருக்குமே. இந்த வேத இரகசியங்களை பரிசுத்த ஆவியானவர் வெளிப்படுத்திக் கொடுத்தார். அதனால்தான் இவர்கள் பிரசங்கித்த பொழுது காரியம் இப்படியா என்று ஜனங்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். இருதயத்தில் குத்தப்பட்டார்கள், அவர்கள் வார்த்தைகளை விசுவாசித்தார்கள்.

சாதாரண ஒரு மனிதன் வேதத்தைப்படிப்பதற்கும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற மனிதன் வேதத்தை வாசிப்பதற்கும் பெரிய வித்தியாசம் உண்டு. ஆவியானவர் தேவனுடைய ஆழங்களை அறிந்திருக்கிறபடியால் அபிஷேகம் பெற்றவர் வேதத்தை வாசிக்கும்பொழுது ஆழங்களுக்குள் சென்று ரகசியங்களை அறிந்து கொள்கிறார்கள். நீங்கள் அபிஷேகம் பெற்று விட்டீர்களா? இல்லையென்றால் தேவனிடம் கேளுங்கள். அது மிகவும் அவசியம்.

d) சரியாய் நடத்துகிறார் :

அப்போஸ்தலர் முதல் அதிகாரத்தை வாசித்துப்பாருங்கள். அப்போஸ்தலர் பட்டியலில் பனிரெண்டாவது இடத்தில் வருகிற யூதாஸ்காரியோத்து மரித்ததினால் அந்த இடத்தை நிரப்ப விரும்பிய அப்போஸ்தலர்கள் சீட்டு போட்டார்கள். சீட்டு மத்தியா பேருக்கு விழுந்தது. அவர் அப்போஸ்தலர் ஆனார்.

ஆனால் ஆவியானவர் அந்த இடத்தை

பவுலுக்குத்தான் வைத்திருந்தார் என்பதை அப்போஸ்தலர் நடபடிகளை வாசித்தால் நமக்கு புரிந்து விடும்.

இன்றைக்கும் சில விசுவாசிகள் முக்கியமான சமயங்களில் சிக்கலைத் தீர்க்க சீட்டுப் போட்டு பார்க்கிறார்கள். நீங்கள் ஏன் சீட்டுப்போட்டு பார்க்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், அப்போஸ்தலர்களே சீட்டுப் போட்டார்கள் என்று அசத்தலாகப் பதில் சொல்கிறார்கள். அப்போஸ்தலர்கள் சீட்டுப்போட்டது உண்மைதான், ஆனால் அதை ஆவியானவர் அங்கீகரிக்கவில்லையே, அது உங்களுக்கு தெரியுமா?

யோனா சென்ற கப்பலில் சீட்டுகுலுக்கினார்கள். இயேசுவின் வஸ்திரத்திற்காக சீட்டு குலுக்கினார்கள். அந்த இரண்டு கூட்டமும் அவிசுவாசிகளின் கூட்டம். அப்போஸ்தலர்கள் சீட்டுப் போட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் அபிஷேகம் பெறாதவர்கள் கூட்டம்.

அப்போஸ்தலர் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கியபின்பு சீஷர்கள் அங்கு, எதற்கும் சீட்டுப்போடவில்லை. காரணம் ஒவ்வொரு காரியத்திலேயும் ஆவியானவர் தெளிவாய் நடத்தினார்.

- ❖ பேதுருவே நீ இறங்கிப்போ
- ❖ கொர்நேலியுவே நீ சீமோனை அழைப்பி
- ❖ பிலிப்புவே நீ வனாந்திர மார்க்கமாய் போ
- ❖ பிரித்துவிடு என்று ஆவியானவர் திருவுளம் பற்றினார் (13 : 2)
- ❖ ஆசியாவில் வசனம் சொல்லாதபடி ஆவியானவர் தடை பண்ணினார் (16 : 6)
- ❖ ஆவியானவர் போக வொட்டாதிருந்தார் (16 : 7)

- ❖ இப்படி ஆவியானவர் நடத்தின பல சம்பவங்களை மேற்கோள் காட்டமுடியும்.
- ❖ விசுவாசிகள் ஆவியினால் நடத்தப்பட வேண்டும்.

அதற்காகத்தான் பரிசுத்த ஆவியானவர் அருளப்பட்டிருக்கிறார். எவர்கள் தேவனுடைய ஆவியினாலே நடத்தப்படுகிறார்களோ அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர் என்னப்படுவார்கள். நீங்கள் ஆவியினால் நடத்தப்படவும், உங்கள் புத்திர சுவீகாரத்தை காத்துக்கொள்ளும்படியாகவும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

e) சபையைக் கட்டுகிறார் :

சபை தேவனுடைய திட்டம். சபை கிறிஸ்துவின் திரு சரீரம். சபை கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆவியானவர் இறங்கின பொழுது சபை பிறந்தது. மாத்திரமல்ல, இந்த சபையை வளரச் செய்வதும், வாழச் செய்வதும் பரிசுத்த ஆவியானவரே.

எபேசியர் இரண்டாம் அதிகாரம் கடைசி வசனத்தில் ஆவியினாலே தேவனுடைய வாசஸ்தலமாகக் கூட்டிக் கட்டப்பட்டு வருகிறீர்கள் என்று சொல்லப்பட்டபடி சபையை ஆவியானவரே கட்டியெழுப்புகிறார்.

அப்போஸ்தலர் காலத்தில் எருசலேமிலும் யூதேயா, சமாரியாவிலும் புற ஜாதிகள் எல்லையெங்கிலும், அதிகாரிகளாலும், யூதராலும், புறஜாதிகளாலும் சபைக்கு உபத்திரவம் வந்தது. நீங்கள் நன்றாய் கவனிக்க வேண்டும். சீஷர்கள் எங்கும் சிதறிப் போனார்கள். ஆனால் சபை சிதறிப் போகவில்லை. அதற்கு மாறாக சபை வளர்ந்து பெருகிற்று. வேத வசனம் வளர்ந்து பெருகிற்று. சிதறிப்போன சீஷர்கள்

வேத வசனத்தை எங்கும் பிரசங்கித்தார்கள் என்று வேதம் அழகாய் பதிவு செய்து வைத்திருக்கிறது.

பிரியமானவர்களே! முதலாம் நூற்றாண்டு முதல் இந்த நூற்றாண்டு வரை சபைக்கு உபத்திரவம் இல்லாத நாட்களே இல்லை. சபையை உபத்திரவப்படுத்தின இராஜாக்கள், ஜாதிகள் இல்லாமல் உருக்குலைந்து போனார்கள். சபையோ நாளுக்கு நாள் விருத்தியடைந்து வருகிறது. காரணம் ஆவியானவர் திருச்சபைக்கு காவலனாய் இருக்கிறார். திருச்சபையை கட்டுகிறவராய் இருக்கிறார். அவரை எதிர்க்க ஒருவராலும் கூடாது.

அன்பான ஊழியரே! சபைக் கட்டும் ஊழியத்தில் உபத்திரவமா? நெருக்கமா? உங்கள் சிந்தனையை சற்று மாற்றிக்கொள்ளுங்கள்.

இது தேவனுடைய ஊழியம். இதை அவரே கட்டுகிறார். நான் அவருக்கு உடன் ஊழியன் என்று அறிக்கையிட்டு, ஆவியானவரை சார்ந்து கொள்ளுங்கள், உங்கள் சபை வேகமாய் வளரும்.

பிரியமான தேவபிள்ளையே! அப்போஸ்தலர் இரண்டாம் அதிகாரம் இரண்டாம் வசனம் முதல் திருச்சபையின் யுகம் ஆரம்பிக்கிறது. அதுவே ஆவியானவரின் யுகத்தின் ஆரம்பம். அவரே இந்த யுகத்தின் நாயகன். அவரே நம்மை சாட்சியாக்குகிறவர், அவரே நமக்கு சத்துவம் கொடுக்கிறவர், அவரே சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர், அவரே சரியாய் நடத்துகிறவர், அவரே சபையை கட்டுகிறவர்.

அப்போஸ்தலர்களை இயக்கியது அவர்தான், நிரப்பியது அவர்தான், அவர்களைக் கொண்டு அற்புதம் நடத்தியது

அவர்தான். அவரில்லையேல் எதுவும் இல்லை. இந்த ஆவியானவரை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும், இந்த ஆவியானவரில் நிறைந்திருக்க வேண்டும், இந்த ஆவியானவரால் நடத்தப்பட வேண்டும், இதுதான் பிதாவின் சித்தம். இதுதான் கிறிஸ்துவின் விருப்பம். இதுதான் ஆவியானவரின் அங்கலாய்ப்பு. ஆவியானவருக்கு அர்ப்பணியுங்கள், ஆவியிலே அக்களியுங்கள்.

4

ஆதிச்சபையின் அரசாங்கம்!

அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளைக் கவனித்துப் பாருங்கள். நற்செய்தி நூல்கள் இயேசுவின் ஊழியத்தை விவரிப்பதன் பாங்கைப் போலவே அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் சீஷர்களின் ஊழியத்தை விவரமாக தெரிவிக்கிறது.

- ❖ முதல் அதிகாரத்தில் சபையைக் குறித்த முகவுரைகள்,
 - ❖ இரண்டாம் அதிகாரத்தில் சபையின் ஆரம்ப விழா,
 - ❖ மூன்றாம் அதிகாரத்தில் சபையின் சாட்சி,
 - ❖ நான்காம் அதிகாரத்தில் சபையின் எழுச்சி,
 - ❖ ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் சபையின் வளர்ச்சி,
- என்று கிரமமாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், ஆறாம் அதிகாரத்தின் ஆரம்பத்தைப் பாருங்கள்! எழுச்சி-வளர்ச்சி என்று எழுதாமல், சபையில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியினைக் குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளது.

சபை பெருகின போது, என்ற வார்த்தையுடன் தொடங்குகிற வசனம் எப்படி வேதனையோடு முடிகிறது என்று பாருங்கள்! கிரேக்கர் எபிரேயருக்கு விரோதமாக முறுமுறுக்கிறார்கள். (அப். 6 : 1)

ஆக, சபை பெருக ஆரம்பிக்கும் போது, பிரச்சனைகள் வரத்தான் செய்யும் – வளரத்தான் செய்யும், இது நேற்றோ, இன்றோ உண்டான புதுமையான காரியமல்ல, இருபது நூற்றாண்டுகளைக் கண்டுவிட்ட பழமையான அப்போஸ்தலர் காலத்தின் காரியம் என்பதனை மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

அன்பான ஊழியரே! உங்கள் சபையில் பிரச்சனை வருகிறதா? கவலையை விடுங்கள். உங்கள் சபை பெருக ஆரம்பித்து விட்டது என்பது அர்த்தம். வீணாக மனதைக் குழப்பிக் கொள்ளாதீர்கள்.

என் சபையில் இதுவரை பிரச்சனையே கிடையாது என்று எந்த ஊழியராலும் சொல்ல முடியாது. அப்படியாராவது சொன்னால், அந்தக் கூட்டத்தை கர்த்தர் இன்னும் சபையாக அங்கீகரிக்கவில்லை என்று தான் பொருளாகும்.

பரிசுத்தவான்களின் சபை என்று சொல்லப் பட்டாலும் அங்கே இருப்பவர்கள் யார்? எதற்காக கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை முதற்கண் அறிந்திடல் வேண்டும்.

பரிசுத்தவான்களின் சீர்பொருந்தும் பொருட்டு (எபே4 : 12) சபையை தேவன் ஏற்படுத்தியுள்ளார். ஆகவே, சீர்பொருந்த வேண்டியவைகளைக் கொண்ட சபையில், பிரச்சனைகள் இயல்பாகவே வரத்தான் செய்யும். ஆனால் அஃதினை அப்போஸ்தலர்களைப் போலவே நாமும் ஞானமாய்த் தீர்க்க வேண்டும்.

எந்தக் காரியத்திற்கும் ஒரே விதமான அனுகுமுறையை அல்லது அளவுகோலை ஊழியர்கள் பயன்படுத்தக்கூடாது. ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் அன்னியா சப்பீராளுக்கு நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுத்த அப்போஸ்தலர்கள், ஆறாம் அதிகாரத்தில் அதே அனுகுமுறையைக் கையாண்டு இருந்தால், ஆட்களை மட்டுமல்ல ஆதிச் சபையையே அடக்கம் செய்திருக்க வேண்டிய ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் இறுக்கமாயிருந்தவர்கள், ஆறாம் அதிகாரத்தில் இணக்கமாய் வந்து

பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைத்தார்கள். ஆகவே, பாவம் செய்தவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். தவறு செய்தவர்களைக் கண்டிக்க வேண்டுமே தவிர, தண்டிக்க கூடாது.

அப்போஸ்தலர்களின் இப்பேர்ப்பட்ட திவ்வியமான கிரியையினால் முறுமுறுத்த சபையானது, முற்றிலும் மாறுபட்டது. சீஷர்களின் தொகை எருசலேமில் மிகவும் பெருகிற்று. (அப். 6 : 7)

விசுவாச மக்களுக்கு சில காரியங்களைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அநேகர் என்ன நினைக்கிறார்கள் தெரியுமா? சபை பெருகிவிட்டது. எனவே சபைக்கும் போதகருக்கும் வருவாய் இத்தனை மடங்கு பெருகியிருக்கும் என்பதுதான். இந்த நினைப்பு ஒரு விதத்தில் உண்மையானாலும் சபை பெருகப் பெருக ஊழியர்கள் அதிகமதிகமான பிரச்சனைகளை சந்திக்கிறார்கள். அதனால், மனநிலை உட்பட உடல்நிலையும் அவர்களுக்கு பாதிக்கப்படுகிறது, என்பது தான் உண்மையிலும் உண்மை.

எனவே, உங்கள் சபை வளர வளர உங்கள் ஊழியருக்காக அதிகம் ஜெபிக்க நீங்கள் கடமைப்பட்டு இருக்கிறீர்கள். அவரும் மாம்ச சரீரத்தை உடையவர் தானே! எத்தனை இடங்களுக்கு ஓடுவார்? சபை ஊழியரைக் குறித்த தரிசனம் பெறவில்லை என்றால் அந்த சபை வளர்ச்சியடைந்தும் பயன் ஒன்றுமில்லை. அதன் பெருக்கத்தை வளர்ச்சி என்று சொல்வதைப் பார்க்கிலும் ஊது காமாலை நோய் என்று சொல்லுவது தான் மிகச் சரியாக இருக்கும்.

ஆதிச்சபையின் பிரச்சனையைப் பாருங்கள் ! கிரேக்கர்கள் எபிரேயருக்கு விரோதமாய் முறுமுறுத்தார்கள். இது இரண்டு விதமான ஜனங்கள் அல்ல. கிரேக்கர் என்பது புறஜாதிகளையும், எபிரேயர் என்பது யூதஜாதிகளையும் குறிக்கும் என நீங்கள் தவறாக கருதிவிடக்கூடாது. சிலர் அப்படி தவறாகப் பிரசங்கிப்பதையும் கேட்டிருக்கிறேன்.

இது எருசலேமில் உள்ள தலைமை சபையில் ஏற்பட்ட ஒரு பிரச்சனை. அங்கே அப்போது யூதர்களைத் தவிர வேறு எவரும் சீஷர்களாய் ஆகவில்லை. அப்போஸ்தலர் பத்தாம் அதிகாரத்தில் தான் புறஜாதிகளின் சபைக்கு வித்திடப்பட்டதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. அப்படியானால் யார் இந்த கிரேக்கர்கள்? யார் இந்த யூதர்கள்? என்பதற்கு விடை காணுதல் அவசியம் அல்லவா?

இந்த இரண்டு குழுக்களும் இரட்சிக்கப்பட்டு, ஒரே சபையில் விசுவாசிகளாக இருந்தவர்கள். மாம்சத்தின்படி இந்த இரண்டு கூட்டமும் யூத இனத்தைச் சார்ந்தவர்களே. அப்படியானால், கிரேக்கர், எபிரேயர், என்ற பிரிவு எதன் அடிப்படையில் வந்தது என நீங்கள் கேட்கலாம்.

பாலஸ்தீனா பகுதியில் இருந்து எபிரேய மொழியை பேசியவர்கள் எபிரேயர் என்றும், கிரேக்க ரோம சாம்ராஜ்ய எல்லைகளில் சிதறி கிரேக்க மொழி பேசியவர்கள் கிரேக்கர் என்று ஆதி சபையில் அழைக்கப்பட்டனர்.

ஆக, ஆதிச்சபையில் மொழியின் அடிப்படையில் அவர்கள் வாழ்ந்த, வந்த பட்டினங்களின் அடிப்படையில் பிரிவினை பிரச்சனை தோன்றியது. சபை இருபது நூற்றாண்டுகள் பல நிலைகளைக் கடந்து வந்தாலும் மொழி, நிறம், ஜாதி ஆகியவைகள் மட்டும் மாறவும் இல்லை,

மறையவும் இல்லை.

குறிப்பிட்ட மொழி பேசுவோர்க்கு ஒரு சபை. குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து வந்தவர்களுக்கு ஒரு சபை. குறிப்பிட்ட சாதிக்கு ஒரு சபை என இன்று பலர் பங்கு போட்டுக் கொள்வது சாத்தானின் ஆழமே அல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை என்று அழுத்தமாக உங்களுக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அன்று இந்த பிரச்சனைக்கு அப்போஸ்தலர்களின் “பளிச்” “பளிச்” பதிலைக் கவனித்துப் பாருங்கள்.

நாங்கள் தேவ வசனத்தைப் போதியாமல் பந்தி விசாரணை செய்வது தகுதியல்ல. ஆதலால் சகோதரரே.... அவர்களை இந்த வேலைக்கு ஏற்படுத்துவோம்.

நாங்களோ ஜெபம் பண்ணுவதிலும் தேவ வசனத்தைப் போதிக்கிற ஊழியத்திலும் இடைவிடாமல் தரித்திருப்போம் என்றார்கள். இங்கே மூன்று காரியங்களை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1. ஐக்கியம் :

அப்போஸ்தலர்கள் பன்னிருவரும் ஒரே மனதுடன், ஒரே ஐக்கியத்துடனும் இருந்ததால், அவர்களுக்குள் குழுத்தன்மை இருந்தது. இவர்களின் இந்த ஆவியின் ஒருமைப்பாட்டை நடபடிகள் இரண்டாம் அதிகாரத்திலேயே நாம் காணமுடியும். “அப்பொழுது பேதுரு பதினொருவரோடுங்கூட எழுந்துநின்று, அவர்களை நோக்கி பிரசங்கித்தான்.

அப்போஸ்தலர்களுடைய காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குள்ளே நிலவிய அசைக்க முடியாத ஆழமான

ஐக்கியம் தான். எனவே, சபை வளர்ச்சிக்கு அமைப்பு முறையும், தலைமைத்துவமும் அவசியம் என்பதை இதன் மூலம் அறிந்து கொள்ளுங்கள். (Church Growth Deulands Organisation And Deligation)

இப்படியிருக்க சபைக்கு ஒரு அமைப்பு (Organisation) தேவை. அத்துடன் ஒரு ஐக்கியம் (Fellowship) தேவை. வசதிப்படுமானால், கூட்டு ஊழியமாக (Teem Ministry) செய்வது சாலச் சிறந்தது. ஊழியர்கள் தனித்து நின்று ஊழியம் செய்ய முனைவதும், தானே எல்லாவற்றையும் செய்ய முனைவதும், நிச்சயமாக தவிர்க்கப்பட வேண்டிய காரியங்களாகும்.

2. தகுதியானவைகளைச் செய்தல் :

அப்போஸ்தலர்களின் தெளிவைப் பாருங்கள்! பந்தி விசாரணை செய்வது தகுதியல்ல என்று சரியான பதிலை எந்தவித முகதாட்சணியமுமின்றி “சுருக்” கென்று சொல்லி விட்டார்கள். பந்தி விசாரிப்பு என்பது தகுதியற்ற வேலை என்று நீங்கள் பொருள்படுத்தக் கூடாது. ஆனால், வசனத்தைப் போதியாமல் பந்திவிசாரிப்பு செய்வது தான் தகுதியற்ற செயல் என்பது அப்போஸ்தலர்களின் விளக்கம்.

மேய்ப்பார்களே! போதகர்களே! நமக்கு எது தகுதி, எது தகுதியல்ல என்பதைச் சரியாக அறிந்திருத்தல் வேண்டும். யாராவது வந்து என் சபையில் பிரசங்கிக்கட்டும் என்று யாரையாவது பேச வைத்து விட்டு நீங்கள் வேறு அலுவல்களைக் கவனிப்பது உங்களுக்குத் தகுதியானது அல்ல.

வேறு சபைக்குப்போகும் விசுவாசிகளை பல்லைக்காட்டி, “பிரதர் எங்க சபைக்கு இந்த வாரம் வந்து

பிரசங்கியுங்கள்” என்று அழைத்து தனது பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்து தகுதியில்லாத ஊழியரைக் குறித்து வேதனைப்படுகிறேன் – வெட்கப்படுகிறேன்.

நாங்களோ “ஜெபம் பண்ணுவதிலும், தேவ வசனத்தைப் போதிக்கிற ஊழியத்திலும் இடைவிடாமல் தரித்திருப்போம்” என்று அப்போஸ்தலர்கள் சொன்னதை சற்று மனதில் வையுங்கள். ஆறு நாட்கள் வேலை செய்துவிட்டு வாரத்தில் ஒருநாள் மட்டும் போதகரின் போதகத்தைக் கேட்க மக்கள் வாஞ்சையோடு ஓடி வருகிறார்கள். அந்த ஒருநாள் கூட உங்கள் மந்தைக்கு தேவ வசனத்தைப் போதிக்க உங்களால் முடியவில்லை என்றால் உங்களுக்கு சபைப் பொறுப்பே அவசியம் இல்லை என்று அடக்கத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஜெபத்திலும், போதிப்பதிலும், போதகர்கள் அப்போஸ்தலர்களைப் போல தரித்திருப்பது மிகவும் அவசியம்.

3. பொறுப்பாளர்களை ஏற்படுத்துதல் :

அப்போஸ்தலர்கள் செய்த அடுத்த காரியத்தைப் பாருங்கள்! பந்தி விசாரிப்புக்கென்று ஆட்களை ஏற்படுத்தினார்கள். இந்தக் காரியத்திலேயும் அவர்கள் சாதாரியத்தோடும், ஞானத்தோடும் செயலாற்றியது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று.

தேவனுடைய சபைக்கடுத்த காரியத்தில் எந்த வேலையானாலும் அந்த பொறுப்பிற்கு நாம் நியமிக்கப்போகும் ஆட்களை சற்றே நிதானித்து அறிதல் வேண்டும். படிப்பு – பணம் இவைகளை அளவுகோலாக பயன்படுத்தக்கூடாது.

பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெறாத நபரை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் பொறுப்பில்

அமர்த்தாமலிருப்பதே நலம். பந்தி விசாரிப்பு வேலைக்குக் கூட பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் தான் முதலாவது தகுதி என்று அப்போஸ்தலர் ஆறாம் அதிகாரம் மூன்றாம் வசனம் வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கிறது.

ஊழியர்கள் சில வேளைகளில் தம்மையும் அறியாமல் தவறுதலாய் சிலரைப் பொறுப்பில் அமர்த்தி விடுகிறார்கள். அதனால் மக்கள் மத்தியில் அதிருப்தி ஏற்பட்டு முறுமுறுப்பு முற்ற ஆரம்பிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எப்படித் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதற்கு அப்போஸ்தலர்களின் செயர்கள் நமக்கு நல்ல ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கின்றது.

அப்போஸ்தலர்கள் தாமாகவே ஆட்களைத் தெரிந்தெடுக்காமல் “உங்களில் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்” (அப். 6 : 3) என்று சபையாரிடம் பொறுப்பைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் ஆட்களைத் தெரிந்தெடுத்து அப்போஸ்தலர்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள். (அப். 6 : 6) பிரச்சனை முடிந்தது. (No Problem)

அங்கே சபையார் உதவிக்காரர்களை (Deacon - டீக்கன்) தெரிந்தெடுத்தார்கள். உதவிக்காரர்கள் பந்தி விசாரித்தார்கள். அப்போஸ்தலர்கள் போதித்தார்கள். இதில் சபையார் என்கிற பொதுக்குழு (General Body) உதவிக்காரர்கள் என்கிற செயற்குழு (Acting Body) அப்போஸ்தலர்கள் என்கிற தலைமைக்குழு (Supreme Body) போன்ற கிரமமான ஒழுங்குமுறையை நீங்கள் காண முடிகிறதல்லவா?

யாருக்கு எந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தாலும், அவர்களை சபையின் முன் நிறுத்தி, தங்கள் கைகளை அவர்கள் மேல் வைத்து ஜெபித்து அப்போஸ்தலர்கள்

அங்கீகாரம் வழங்கினார்கள். இஃது இரண்டு விதங்களில் முக்கியம் வாய்ந்த காரியமாய் இருக்கிறது.

முதலாவதாக நம்மை அப்போஸ்தலரும், சபையாரும் அங்கீகரித்துள்ளனர் என்கிற திட நம்பிக்கையும், பொறுப்புணர்வும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இரண்டாவதாக, சாட்சியில்லாத நபர்கள் தான்தோன்றித்தனமாய் எழும்பி, தப்பிதங்கள் செய்வதை தவிர்க்க ஏதுவாய் இருக்கிறது.

கைகளை மேல் வைத்து ஜெபிப்பது, அங்கீகரிப்பது என்பது அப்போஸ்தலர்கள் நடப்பித்துக் காண்பித்த முன்மாதிரியாகும். அதை இன்றைய திருச்சபை கடைப்பிடிப்பது நல்லது – அவசியமும் கூட.

1. உதவிக்காரர்கள் மீது கைகளை வைத்து ஏற்படுத்தினார்கள் (அப். 6 : 6)

2. பவுலையும், பர்னபாவையும் கைகளை வைத்து (மிஷனரி) ஊழியத்திற்கு வேறு பிரித்தார்கள் (அப். 13 : 3)

3. தீமோத்தேயுவை ஊழியத்திற்கு (கண்காணிப்பு) ஏற்படுத்தினபோது மூப்பர் சங்கத்தார் அவன்மேல் கைகளை வைத்தார்கள். (தீமோ 4 : 13)

இப்படி பல மேற்கோள்களை கைகளை வைத்து அங்கீகரிப்பதற்கு மேற்கோள்களாக வேதத்திலிருந்து காண்பிக்க முடியும்.

ஆதிச்சபையின் இந்த ஒழுங்கினிமித்தம் சிறந்ததொரு கட்டுப்பாடும், ஒழுங்குமுறையும் இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சபையார் ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஆனால் அப்போஸ்தலர்கள் அவர்களை ஏற்படுத்தினார்கள். எனவே,

சபையின் உச்சக்கட்ட அதிகார அமைப்பு சபையின் அங்கத்தினர்கள் அல்ல, ஊழியர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த நிலை எங்கு உள்ளதோ அந்த இடத்தில் மூளைக்கு (Brain) கட்டுப்பட்டு செயல்புரியும் சரீரத்தைப் (Body) போல சபை சொஸ்தமாயிருக்கும்.

சபை வளர்ச்சிக்கான இரகசியத்தை அப்போஸ்தலர்கள் சரியாக அறிந்திருந்தார்கள். ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் இரண்டு பேரை அப்புறப்படுத்தினார்கள். ஆறாம் அதிகாரத்தில் ஏழுபேரை ஏற்படுத்தினார்கள். பொறுப்புகளை பகிர்ந்து அளிப்பதனால் சபைகளில் குழப்பங்கள் வரும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்று. எதை, எவரிடம், எப்படி பகிர்ந்து கொடுக்கிறோம் என்பதை வைத்து தான் எதிர் வினைகள் அமைகிறது.

அப்போஸ்தலர்கள் உதவிக்காரர்களை ஏற்படுத்திய வுடன் மூன்று முக்கிய காரியங்கள் அங்கு நடைபெற்றதாக அதே அதிகாரத்தில் ஆவியானவர் மிகத் தெளிவாய் எழுதி வைத்திருக்கிறார்.

1. தேவ வசனம் விருத்தியடைந்தது.
2. சீஷர்களுடைய தொகை எருசலேமில் பெருகிற்று.
3. ஆசாரியர்கள் அநேகர் விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படிந்தார்கள். உதவிக்காரர்களை ஏற்படுத்திய பின்பு சபைக்குக் கிட்டிய இந்த சீரிய வளர்ச்சியை சிந்திக்க மறந்துவிடாதீர்கள்.

வசனம் பரவ வேண்டுமா? உள்ளூர் சபையில் ஆத்துமாக்கள் பெருக வேண்டுமா? எதிர்ப்போரும் விசுவாசத்திற்குள் வர வேண்டுமா? நீங்கள் உடனே ஒன்று செய்யுங்கள். சபைக்கடுத்த காரியங்களைக் கவனிக்க

இரண்டாம் கட்ட தலைவர்களை ஏற்படுத்துங்கள். அது போதும்.

“டீக்கன்” (Deacon) என்று ஆங்கிலத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள இந்த உத்தியோகத்திற்கு ஆரம்பத்தில் (Servant) வேலைக்காரன் என்ற பொருள் மட்டுமே இருந்தது. இந்த ஏழுபேர்களை சபையானது வேலைக்காரர்களாகவே நியமித்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (இந்த வேலைக்காக அவர்களை ஏற்படுத்துவோம்) (அப். 6 : 3)

ஆனால், இந்த டீக்கன் என்ற உத்தியோகம் நாளடைவில் வித்தியாசப்பட்டு I தீமோ 3 : 8ல் சொல்லப்பட்ட உதவிக்கார ஊழியமாக (கண்காணியின் உதவிக்காரர்கள்) உயர்ந்துவிட்டது.

இந்த டீக்கன் என்ற பெயரை நாம் நடைமுறையில் தமிழில் ‘மூப்பர்’ என்ற மொழி பெயர்த்துச் சொல்கிறோம். ஆனால், தமிழ் வேதாகமத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள மூப்பருக்கும், நாம் தற்போது பயன்படுத்துகிற ‘மூப்பர்’ என்கிற வார்த்தைக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. இரண்டும் இரண்டு விதமான உத்தியோகங்களைக் குறிக்கிறது.

மூப்பர் என்று தமிழ் வேதாகமத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள வார்த்தைக்கு கிரேக்க மொழியில் ‘பிரஸ்ப்யூட்டராஸ்’ என்று பெயர். இந்த வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் அத்தியட்சர் கண்காணி என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இது ஊழியர்களையே குறிக்கிறது.

பேதுருவும், “உங்களிலுள்ள மூப்பருக்கு உடன் மூப்பர்” என்று I பேதுரு 5 : 1ல் எழுதி இருக்கிறார். பவுல் தான் இறுதியாக எருசலேமுக்கு வரும்போது மூப்பர்களிடம் (அப்போஸ்தலர்களிடம்) போவதாக அப். 21 : 17ல்

எழுதியிருக்கிறார். அப்படியே பவுல் எபேசு சபையின் மூப்பரை சபையை மேய்க்க அறிவுறுத்தினார். எனவே, இவ்வசனங்கள் மூலம் மூப்பர் என்று வேதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள வார்த்தை ஊழியர்களையே குறிக்கும் என்பதை அறியுங்கள்.

வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட மூப்பர்களை ஆங்கில வேதாகமத்தில் எல்டர் (Elder) என்றும், நாம் சபையில் இப்போது மூப்பர்கள் என்று அழைக்கிற உதவிக்காரர்களை டீக்கன் என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, ஊழியக்காரர்களாகிய மூப்பர்கள் சபையை மேய்த்து கண்காணிக்க வேண்டும். டீக்கன் (Deacon) என்ற உதவிக்காரர்கள் சபையாருக்கும் ஊழியருக்கும் இடையில் அனுசரணையாளர்களாக இருத்தல் வேண்டும். சபையாரோ கண்காணிகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து அடங்கி ஜெபத்தில் தரித்து முறுமுறுப்பில்லாமல் பூரணத்திற்குள் கடந்து போக வேண்டும்.

5

அப்போஸ்தலர்கள் !

அப்போஸ்தலர் என்ற வார்த்தையை முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர், நமது பிரதான அப்போஸ்தலனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவே. தம்முடைய சீஷர்களில் பன்னிருவரை அழைத்து அவர்களுக்கு அப்போஸ்தலர் என்று பெயரிட்டார், என்று மத். 10 : 2 ல் காண்கிறோம்.

அப்போஸ்தலர் என்ற வார்த்தைக்கு கிரேக்க மொழியில் அப்போஸ்டலா என்ற பெயர். அதற்கு 'அனுப்பப்பட்டவன்' என்று பொருள். அதாவது

- ❖ அனுப்பப்பட்டவன்
- ❖ தூர இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டவன்
- ❖ செய்தியுடன் அனுப்பப்பட்டவன்
- ❖ அதிகாரத்துடன் (அங்கீகாரத்துடன்) அனுப்பப்பட்டவன்.

அத்துடன் இன்னும் பல தகுதிகள் அப்போஸ்தலருக்கு உண்டு. பவுல் ரோமருக்கு எழுதுகிற பொழுது அப்போஸ்தலனாகும்படி

1. அழைக்கப்பட்டவனும்
2. தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனும்
3. வேறு பிரிக்கப்பட்டவனுமாகிய

பவுல் என்று குறிப்பிடுகிறார். இம்மூன்றும் அப்போஸ்தலர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய அடிப்படைத் தகுதிகள். இன்னும் பல தகுதிகள் உண்டு.

1. தகப்பன் (பிதாக்கள்)
2. தலைவன்

3. போர்ச் சேவகன்
4. தரிசனம் உடையவன்
5. சீர்திருத்தம் செய்கிறவன்
6. அற்புதம் செய்கிறவன்
7. நிர்வாக நிபுணன்

இப்படிப்பட்ட தகுதிகள் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளில் வருகிற அப்போஸ்தலர்களுக்கு இருந்தது என்பது உண்மை.

இயேசு தெரிந்தெடுத்த பனிரெண்டு அப்போஸ்தலரும் சீஷர்கள் தெரிந்தெடுத்த மத்தியாவும் சபைப் பிறப்பதற்கு முன்பே அப்போஸ்தலராய் இருந்தனர். சபையின் பிறப்பிற்கு பின் பர்னபா, பவுல் உட்பட ஏறக்குறைய பதினான்கு பேர் அப்போஸ்தலர் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இதிலிருந்து ஒன்றை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்போஸ்தலர்கள் என்பது பன்னிரெண்டு பேருக்கு மாத்திரம் சொந்தமானதல்ல அந்த அழைப்பை பெற்ற எவரும் அப்போஸ்தலர் என்று சொல்ல உரிமை உண்டு.

எபேசியர் 4 : 13 ல் சிலரை அப்போஸ்தலராகவும், சிலரைத் தீர்க்கத்தரிசிகளாகவும், சிலரை சுவிசேஷகராகவும், சிலரை போதகராகவும் மேய்ப்பராகவும் ஏற்படுத்தினார் என்று எழுதியிருக்கிறபடி அப்போஸ்தல ஊழியம் என்பது ஓர் அழைப்புதான் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். இந்த அதிகாரத்தில் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் புத்தகத்தில் வருகிற ஒருசிலரைக் குறித்து ஒரு சில வரிகள் எழுத விரும்புகிறேன்.

1. பேதுரு :

அப்போஸ்தலருடைய பெயர்ப்பட்டியல் வேதத்தில் மூன்று இடங்களில் வருகிறது. மூன்று இடங்களிலும் முதன்மையாக வருபவர் பேதுரு, மத்தேயு இவரது பெயரை எழுதுகிற பொழுது முந்தினவன் பேதுரு (மத் 10 : 2) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஆம் ! பேதுரு எல்லாவற்றிலும் முந்திக் கொண்டவர். இயேசுவோடு ஊழியம் செய்த நாட்களில் கிறிஸ்துவின் மேலுள்ள அன்பினால் எல்லாவற்றிலும் முந்திக் கொண்டார். அது தப்போ, சரியோ அதைப்பற்றியெல்லாம் அவருக்குக் கவலையில்லை.

சில வேளைகளில் ஆண்டவரால் கடிந்து கொள்ளப்படவும் செய்தார். எனக்குப் பின்னாகப்போ சாத்தானே, அற்ப விசுவாசியே, உன் வாளை உறையில் போடு இதெல்லாம் இயேசு பேதுருவுக்குக் கொடுத்த பாராட்டுப் பத்திரங்கள். ஆனால் இவைகளுக்கு அப்பால் பேதுருவின் உள்ளத்திற்குள் கிறிஸ்துவின் அன்பு கொழுந்து விட்டு எறிந்தது.

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அப்போஸ்தலரில் முந்தினவனாக தேவன் அவரை உயர்த்தினார். முதல் (யூத) திருச்சபை இவரது முதல் பிரசங்கத்தின்போது தான் பிறந்தது. புற ஜாதிகளின் திருச்சபையும் இவரது பிரசங்கத்தின் போது தான் பிறந்தது. கர்த்தருடைய சித்தத்தின்படி ஊழியம் செய்த இவர் தூதர்களின் பணிவிடையினால் சிறையிலிருந்தும் தப்புவிக்கப்பட்டார்.

மரித்தோரை உயிரோடே எழுப்பினார். கடைசியில் இரத்த சாட்சியாய் மரித்தார்.

2. பவுல் :

திருச்சபையை உபத்திரவப்படுத்துவதற்கென்று ஊர்ப்பயணம் சென்று கொண்டிருந்தவரை உன்னத ஒளியாய் இயேசு சந்தித்தார். உலகம் சுற்றும் அப்போஸ்தலனாக தேவன் அவரை மாற்றினார். பக்தி வைராக்கியமுள்ள யூதனாக இருந்தாலும், புறஜாதிகளின் அப்போஸ்தலன் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமிதம் கொள்பவராக இருந்தார். பேதுருவைப் போலவே வியாதிஸ்தர்களை சுகமாக்கினார், மரித்தோரை உயிரோடே எழுப்பினார், சிறையிலிருந்து அதிசயிக்கதக்க முறையில் காப்பாற்றப்பட்டார்.

புதிய ஏற்பாட்டில் அதிகமான நிருபங்களை எழுதினவர் இவரே. மற்ற எல்லா அப்போஸ்தலரைவிட அடுத்த தலைமுறை, தலைவர்களை உருவாக்கியவரும் இவரே.

உலகின் பல பகுதிகளுக்கு அருட்பணி பயணமாக மும்முறை சென்று சபைகளை உருவாக்கி சபைகளை ஸ்திரப்படுத்தி, தன்னுடைய உபதேசத்தினாலும் நிருபங்களினாலும், சபைகளை ஊன்றக் கட்டினவர் இவரே.

கோடஸ்வரனாயிருந்த இவர் கடைசிக்காலத்தில் வாடகை வீட்டில் குடியிருந்து இரத்த சாட்சியாய் மரித்தார்.

3. பர்னபா :

‘ஆறுதலின் மகன்’ என்று அப்போஸ்தலரால்

அழைக்கப்பட்ட இவர் சாதாரண சீஷனாக தன் வாழ்க்கையைத் துவக்கினார். அவருக்குள் இருந்த அழைப்பு ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் அவரை வேறுபடுத்தி உயர்த்தியது. பவுல் இரட்சிக்கப்பட்ட வாலிபனாய் இருந்தபோது சீஷர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள அஞ்சினர். அப்போஸ்தலரும் பவுலை நம்ப ஐயப்பட்டனர். இப்படிப்பட்ட நிலையில் பர்னபா பவுலை அழைத்து, அரவணைத்து அப்போஸ்தலருக்கு அறிமுகப்படுத்தி, அந்தியோகியா சபையில் ஐக்கியப்படுத்தி நிலைப்படுத்தினார்.

எண்ணிப்பாருங்கள்! பர்னபா பவுலுக்கென்று இப்படிப்பட்ட முயற்சி எடுக்காமல் போயிருந்தால் பவுல் என்கிற முத்தை, சொத்தை திருச்சபை கண்டிருக்குமா?

பின்னர் போதகராகவும், தீர்க்கதரிசியாகவும் இருந்த இவரை அப்போஸ்தல பணிக்கென ஆவியானவராலே திருவுளம் பற்றி பிரித்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்டார். சில காலம் பவுலோடும், அதன் பின் சிலகாலம் மாற்குவை அழைத்துக்கொண்டும் பல இடங்களில் சுற்றித்திரிந்து ஊழியம் செய்தார்.

4. அப்பல்லோ :

புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசு கிறிஸ்து உட்பட 24 பேருடைய பெயர் அப்போஸ்தலர்கள் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மிக சாதாரணமாக தன் ஊழியத்தை துவங்கிய இவர் பின்னாளில் அப்போஸ்தலர் அந்தஸ்தை பெற்றது தான் தனிச்சிறப்பு. பவுல் தன்னுடைய நிருபங்களில் தன் சகோதரன் என்றும், உடன் வேலையாள் என்றும்

குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இவரைக் குறித்த அறிமுகத்தை அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 18ஆம் அதிகாரம் 24ஆம் வசனத்தில் நீங்கள் காணலாம்.

1. அலெக்ஸாந்திரியா பட்டணத்தில் பிறந்தவன்
2. சாதுரியவான்
3. வேதாகமங்களில் வல்லவன்
4. யூதன்
5. கர்த்தருடைய மார்க்கத்தில் உபதேசிக்கப்பட்டவன்
6. ஆவியில் அனலுள்ளவன்
7. திட்டமாய் போதிப்பவன்

பழைய ஏற்பாட்டில் மிக ஆழமான, விசாலமான அறிவு இவனுக்கு இருந்தது. இவரது பிரசங்கத்தால் கவரப்பட்டு, அவரை விசேஷமாய் அன்பு கூர்ந்தனர்.

அதனால் தான், “நான் அப்பல்லோவைச் சார்ந்தவன், பவுலைச் சார்ந்தவன் என்று சொல்லுகிறீர்களே” என்று பவுல் கேட்டார்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் வேத அறிவில் பவுலுக்கு இணையாக இருந்தார். பவுலும் கூட மூன்று இடங்களுக்கு மேல் அப்பல்லோவை தன்னுடன் இணைத்துப் பேசுகிறார்.

1. நான் பவுலைச் சார்ந்தவன், நான் அப்பல்லோவைச் சார்ந்தவன்.
2. நான் (பவுல்), அப்பல்லோ நீர்ப்பாய்ச்சினான்.
3. என்னையும் (பவுல்) அப்பல்லோவையும் திருஷ்டாந்தமாக வைத்து எழுதுகிறேன் (1 கொரி 4 : 6)

போன்ற வசனங்களில் அப்போஸ்தலர்களின் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம்.

வேத ஆராய்ச்சியாளர்கள் மத்தியில் எபிரெய நிருபத்தை அப்பல்லோதான் எழுதியிருக்க வேண்டுமென்று அதிகப்படியான கருத்து நிலவுகிறது. காரணம் ‘வேதாகமங்களில் வல்லவனும்’ திட்டமாய் போதிக்கிறவனுமாகிய அப்பல்லோவிற்கு இது சாத்தியம் என்று கருதுகின்றனர்.

அப்பல்லோ எபேசு, கொரிந்து ஆகிய பட்டணங்கள் மேத்தா தீவு போன்ற இடங்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஊழியத்தை செய்திருக்கிறார்.

இவருடைய காரியத்தில் என் நெஞ்சை நெகிழச் செய்கிற காரியம் ஒன்றுண்டு, எபேசு பட்டணத்தில் ஜெப ஆலயம் ஒன்றில் மிகத் தைரியமாய் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தபோது அங்கே வந்த ஆக்கில்லாவும், பிரிஸ்கில்லாளும் அவரைத் தங்கள் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று அதிக திட்டமாய் போதித்தார்கள். (18 : 6)

இங்குதான் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். அப்பல்லோ ஜனங்களுக்கு திட்டமாய் போதித்தார். ஆக்கில்லா தம்பதியரோ அப்பல்லோவுக்கு அதிக திட்டமாய் போதித்தார்கள்.

இந்த காலத்து அப்போஸ்தலரிடம் அப்படிச் சொல்ல முடியுமா? எல்லாம் எனக்குத் தெரியும்! உன் ஜோலியைப் பார் என்று கடிந்து கொள்வார்கள், வாயைக் கட்டிப் போடுவார்கள்.

தான் அறியாத ஒரு காரியத்தை யாரெடுத்து சொன்னாலும் செவி கொடுத்துக் கேட்டு அவர்களோடு சேர்ந்து ஊழியம் செய்த அப்பல்லோக்களைப் போன்றவர்களை இந்நாட்களில் கர்த்தர் எழுப்புவாராக.

5. சீலா :

பவுலுடைய ஊழியத்தில் மற்றுமொரு சிறந்ததொரு கூட்டாளி சீலா. இவருக்கு சில்வானு என்ற பெயரும் உண்டு. இவரைக் குறித்து வேதம் சகோதரரில் விசேஷித்தவன் என்று கூறுகிறது. எருசலேம் சங்கம் பவுல், பர்னபா ஆகியோருடன் அந்தியோகியாவுக்கு சீலாவையும் அனுப்பிவைத்தது. புறஜாதிகளின் சபை திடப்பட்டதற்கு சீலாவின் ஊழியம் ஒரு காரணம்.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 16ஆம் அதிகாரத்தில் பவுலோடு கூட சீலாவும் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டார். தேவனுடைய அற்புத கரம் சீலாவை அற்புதமாய் தப்ப வைத்தது. பவுலோடு இணைந்து ஊழியம் செய்த இவர் தீமோத்தேயுவோடும் உடனிருந்து ஊழியம் செய்தார் என்று வேதத்தில் பதியப்பட்டுள்ளது. யாரோடு ஊழியம் செய்தாலும் அவர்களோடு ஒருமனமாயும், தன்னை மறைத்தும் ஊழியம் செய்த சீலாவுக்காய் கர்த்தரை துதிக்கிறேன்.

6. தீமோத்தேயு :

கிரேக்க தகப்பனுக்கும் யூத தாய்க்கும் பிறந்த தீமோத்தேயு இளம் வயதில் தகப்பனை இழந்ததினால் பக்தி வைராக் கியமுள்ள, தாயினாலும் பாட்டியினாலும் வளர்க்கப்பட்டான். பவுல், பர்னபா ஊழியத்தினிமித்தம்

இக்குடும்பம் குணப்பட்டது. பவுல் தன்னோடு கூட தீமோத்தேயுவை ஊழியத்தில் சேர்த்துக்கொண்டார்.

என் உத்தம குமாரனென்றும், என் உடன் வேலையாள் என்றும் என்னைப்போல் தேவனுடைய கிரியைகளை நடப்பிக்கிறவன் என்றும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலால் புகழப்பட்டார்.

பவுலுடைய மிஷனரி பயணங்களில் உடன் அழைத்து சென்றது மட்டுமல்ல, பவுலின் சிறையிருப்புகளிலும் இவர் உடனிருந்தார் என்று தெரிகிறது.

வரலாற்றுக் குறிப்பின்படி பின்னாட்களில் எபேசுவினிலே கண்காணியாக இருந்து இறுதியில் இரத்த சாட்சியாக மரித்தார் என்று தெரிகிறது.

இவருக்கு பவுல் எழுதிய இரண்டு நிருபங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அவைகள் இன்றளவும் ஊழியர்களுக்கு போதக நிருபங்களாக இருக்கிறது.

இன்னும் பல :

இயேசு கிறிஸ்து பனிரெண்டு அப்போஸ்தலரை நியமித்தார். சீஷர்கள் மத்தியாவைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். எபிரெயரில் இயேசுவுக்கு அப்போஸ்தலன் என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக இந்த பதினான்கு பேரைத்தவிர இன்னும் பத்துப் பேருடைய பெயர் அப்போஸ்தலர் வரிசையில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மீதமுள்ள பத்துப்பேரில் பவுல், பர்னபா, அப்பல்லோ, சீலா, தீமோத்தேயு ஆகிய ஐவரைக் குறித்து இங்கு குறிப்பு தந்துள்ளேன். மீதமுள்ள எப்பாப்பிரா, தீத்து, கர்த்தரின் சகோதரனாகிய

யாக்கோபு, அன்றோனிக்கு, யூனியா (ரோ 16 : 7) ஆகிய ஐவரைக் குறித்து வேதத்தில் தேடி வாசியுங்கள்.

இன்றளவும், அப்போஸ்தல ஊழியம் உண்டு, அப்போஸ்தலர்களும் உண்டு. அவர்களுக்கு அடங்கி அவர்களின் உபதேசத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து நடவுங்கள், அப்பொழுது பிரதான அப்போஸ்தலனாகிய கிறிஸ்து வரும்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படுவோம்.

அதே நேரத்தில் இந்த அத்தியாயத்தின் துவக்கத்தில் அப்போஸ்தலருக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதிகளாக குறிப்பிடப்பட்டவைகளில் ஒரு பகுதியைக் கூட தங்கள் வாழ்வின் அனுபவமாக கொண்டிராத சிலர் தங்களை அப்போஸ்தலர் என்று சொல்லிக்கொண்டு வலம் வருகிறார்கள், எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். இவர்களில் இரண்டு கூட்டம் உண்டு. ஒன்று கள்ள அப்போஸ்தலர்கள். இவர்கள் உபதேசத்தை புரட்டுவார்கள். மற்றொன்று அழைக்கப்படாமலே தங்களை அப்போஸ்தலர் என்ற பட்டத்திற்குள்ளாக்கிக் கொண்டவர்கள், இவர்களால் கிறிஸ்துவுக்கு நிறைவான பூரண வளர்ச்சிக்குள் உங்களை நடத்த முடியாது, விழிப்பாயிருங்கள்.

6

ஆதிச்சபையின் ஜெபமும் - ஜெயமும்

அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளில் உள்ள 28 அதிகாரங்களிலும் நமக்கு மகிழ்ச்சியும், இன்ப அதிர்ச்சியும் உண்டாகும். காரணம் அப்போஸ்தலர்களும், சீஷர்களும் எல்லா இடங்களிலும், எல்லா சூழ்நிலையிலும் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளில் சபையோ சீஷரோ தோற்றதாக உங்களால் சொல்லவே முடியாது.

ஸ்தேவான், யாக்கோபு போன்றோர் மரிக்க நேரிட்டாலும், அது தோல்வியல்ல. அடுத்துவரப் போகிற வெற்றிக்காக அவர்கள் வித்தானார்கள் என்பதே உண்மை.

இந்த சாதாரணமான, பெலவீனமான கல்வியறிவு குன்றியவர்களான இந்த சீஷர்களை எதிர் கொள்ள, வெல்ல அதிகாரிகளாலும், ஆசாரியர்களாலும், அரசர்களாலும் முடியாமல் போனதுதான் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய சிறப்பம்சம்.

எல்லா இடங்களிலும் இவர்களை கிறிஸ்து வெற்றி சிறக்கப் பண்ணினார். எல்லா சூழ்நிலையிலும் ஆவியானவர் இவர்களுக்காக வெற்றிக்கொடி பிடித்தார்.

ஆதி சபை மார்க்கங்களின் மேல் வெற்றி கொண்டது, வியாதியின் மேல் வெற்றி கொண்டது, மரணத்தின்மேல் வெற்றி கொண்டது, இயற்கையின் மேல் அதிகாரம் செலுத்தியது, பாவத்தின்மேல் வெற்றி கொண்டது. எங்கும் எதற்கும் தலைகுனியவில்லை, என்பதை நீங்கள்

எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். காரணம் முழுமையாக ஆவியானவர் அவர்களை ஆட்கொண்டு நடத்தினார்.

பிரியமானவர்களே! ஒன்றை நான் உங்களுக்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் ஒரு முற்றுப் பெறாத புத்தகம். அதாவது அப்போஸ்தலர் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் பிறந்த சபை இன்றுவரை வாழுகிறது, இன்று வரை வளர்கிறது என்பதே உண்மை.

ஆதிச்சபைக்கிருந்த அதே அதிகாரத்தை, ஆற்றலை ஆவியானவர் முடக்கி வைக்கவில்லை. அவைகளை ஆவியானவர்தாமே தயாளராய் தற்கால திருச்சபைக்கு வாரி வழங்குகிறார்.

வேதம் என்ன சொல்லுகிறது கடைசி நாட்களில் முன்மாரியையும், பின்மாரியையும் கர்த்தர் ஊற்றுகிறாராம். அதாவது இரட்டிப்பான நன்மையை கடைசிக்கால திருச்சபைக்கு ஆவியானவர் தருகிறார்.

எண்ணிக்கையில், அநுபவத்தில் குறைந்திருந்த, குழந்தையாயிருந்த ஆதித்திருச்சபையையே யூத மார்க்கம் – ரோம ஆட்சி – புறஜாதிகள் என்றிணைந்த சூலாயுதமே ஜெயிக்க முடியாமல் போனது உண்மையானால் ஈராயிரம் ஆண்டுகளைக் கடந்துவிட்ட இவ்வுலகின் இறுதி எல்லையைத் தொட்டுவிட்ட இக்கால சபையை எவரால் வெல்ல முடியும்.

தனக்கு கொஞ்சக்காலம் மட்டும் உண்டு என்று அறிந்து பிசாசு கிரியை செய்கிறான். அதைவிட தனது சபைக்கு இந்த பூமியில் கொஞ்ச காலமே உண்டு என்று அறிந்த ஆவியானவரும் அதிகமாக – அதிவேகமாக

செயல்படுகிறார் என்பதே உண்மை.

இயேசுவின் வஸ்திரத்தை தொட்டவர் சுகமானாள். அப்போஸ்தலர்கள் கழற்றிப் போட்டவஸ்திரத்தை வியாதியஸ்தர் மேல் போட்டபோது சொஸ்தமானார்கள், அது அடுத்த கட்ட காலம். அதைவிட உயர்வான வல்லமையை நம்மைக்கொண்டு ஆவியானவர் வெளிப்படுத்துகிற காலமே இந்தக் காலம்.

நான் எழுதுவதை அடிக்கோடிட்டு எழுதி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்தக் கடைசிக் காலத்தில் இதுவரை கண்டிராத அற்புதங்கள் சபையின் மூலமாய் நடக்கப்போகிறது. அரசியல் மாற்றங்களையும் ஆட்சி மாற்றங்களையும் சபை நடத்திக் காண்பிக்கப் போகிறது. உலகளாவிய எழுப்புதல் தீ பற்றி எரியப்போகிறது. தேவனுடைய வசனத்திற்கெதிரான அந்தகார வல்லமைகள் அந்த தீயில் வெந்து சாம்பலாகப் போகிறது.

அறிவியல், மின்னியல் சாதனங்கள், வாகனவசதிகள் இல்லாத அந்தக் காலத்திலேயே 50 ஆண்டு கால இடைவெளிக்குள் எருசலேமிலிருந்து திருச்சபை இந்தியாவிற்கும், எத்தியோப்பியாவிற்கும், ரோமாபுரிக்கும் விரிந்து பரவ முடியுமென்றால் எல்லா வசதிகளையும் மீடியாக்களையும் வைத்திருக்கிற திருச்சபை அடங்கியா போய்விடும்? சர்வ ஜாதிகள் மாத்திரமல்ல சர்வ சிருஷ்டிகளும் சத்தியத்தை உள்வாங்கிக்கொள்ளும்.

பிரியமான விசுவாசியே! திருச்சபையே! ஊழியரே! கொஞ்சம் எழும்பி உட்காருங்கள்! நிமிர்ந்து உட்காருங்கள்! உன்னைக் கொண்டு கட்ட, இடிக்க, நாட்ட ஆவியானவர்

புது பெலத்தோடு வந்திருக்கிறார். உன்னிடத்தில் புதிய ஒப்புக்கொடுத்தலை எதிர்பார்க்கிறார்.

ஆதித்திருச்சபை ஆவியானவரின் தயவால் அசாத்தியமான காரியங்களை சாதித்ததற்கு என்ன காரணம் தெரியுமா? நடபடிகளின் புத்தகத்தை வாசித்துப்பாருங்கள். எல்லா வார்த்தைகளைவிட ஜெபம் என்ற வார்த்தை மிக அதிகமாக வரும். ஆம்! ஆதித்திருச்சபை ஜெபத்தின் இரகசியம் ஜெபமே.

ஆதித்திருச்சபை ஜெபத்தில் பிறந்தது. ஜெபத்திலேயே வளர்ந்தது. ஜெபத்தையே தன் வாழ்வின் மூச்சாகக் கொண்டிருந்தது. ஜெபிக்கிறவன் ஜெபிக்கிறவன், அவனை ஜெபிப்பதற்கு ஒருவனும் இல்லையென்பதற்கு ஆதித்திருச்சபையே நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டு.

அப்போஸ்தலர் 1 : 8ல் பரிசுத்த ஆவியானவர் வருவார் என்று இயேசு வாக்குப்பண்ணினார். அப். 1 : 11ல் வானத்திற்கு ஏறிப்போன இந்த இயேசுவானவர் அப்படியே திரும்ப வருவார் என்று விண் தூதர்கள் வாழ்த்துப் பாடினர். இவை இரண்டையும் கேட்டுத் திரும்பிய சீஷர்கள் என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா 1 : 16ஐ வாசித்துப்பாருங்கள்.

“அவர்கள் ஜெபத்திலே தரித்திருந்தார்கள்” ஆஹா! எவ்வளவு அற்புதமான அனுபவம் வாக்கையும், வாழ்த்தையும் பெற்ற அவர்கள் வருவது வரட்டும் என்று வானா இராமல் வாஞ்சையாய் ஜெபத்திலே தரித்திருந்தார்கள். இதுதான் சரியான துவக்கம். முதல் ஆரம்பமே முத்தான ஆரம்பம். இந்த ஜெபம் அவர்களை ஒருமனப்படுத்தியது. ஜெபம்

எங்கே உண்டோ அங்கே ஒரு மனம் உண்டு.

இரண்டாம் அதிகாரத்தை கவனித்துப் பாருங்கள். ஒருமனப்பட்டவர்கள் ஜெபிக்கிறார்கள், ஆவியானவர் இறங்கினார். ஜெபம் ஒருமனதை உண்டாக்குகிறது. ஒருமனமுள்ள ஜெபம் ஆவியின் பிரசன்னத்தை கொண்டு வருகிறது என்பது எவ்வளவு யதார்த்தம் பாருங்கள்.

சபை ஜெபத்தில் பிறந்து, ஜெபத்தில் வளர்ந்தது என்று சொன்னேன். அப்போஸ்தலர் 2 : 42ஐ வாசித்துப் பாருங்கள். “அவர்கள் ஜெபத்திலே உறுதியாய் தரித்திருந்தார்கள்.”

ஜெபம் தான் நம்முடைய போராயுதம், ஜெபத்திலேதான் நமக்கு ஜெயம், என்பதை சீஷர்களும், அப்போஸ்தலர்களும் தெளிவாய் அறிந்திருந்தார்கள். எனவே பிரச்சினைகளை களத்தில் சந்திப்பதற்கு முன்பாக முந்தி ஜெபத்தில் தேவனை தரிசித்தார்கள். எனவே வெற்றி என்பது அவர்களுக்கு அரிதான ஒன்றாய் இராமல் எளிதான ஒன்றாய் இருந்தது.

ஆதி சபையார் ஜெபத்திற்கு நேரம் ஒதுக்கினார்கள், ஜெபத்திற்கு இடத்தை ஒதுக்கினார்கள். ஜெபம் என்பது அவர்களது முழுக்கமாகவும், வழக்கமாகவும், பழக்கமாகவும் இருந்தது.

அப்போஸ்தலர் மூன்றாம் அதிகாரத்தை வாசித்துப்பாருங்கள். ஜெப வேளையாகிய ஒன்பதாம் மணி நேரம் என்ற வார்த்தையைக் கவனியுங்கள். இப்படி முழு ஆகமத்திலும் ஜெபத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்ட பகுதிகளை உங்களால் தெளிவாக உணர முடியும்.

நான்காம் அதிகாரத்தைக் கவனித்துப் பாருங்கள்,

(4 : 31)ல் அவர்கள் ஜெபம் பண்ணுகையில் கூடியிருந்த இடம் அசைந்தது. தேவ வசனத்தை தைரியமாய்ச் சொன்னார்கள்.

இன்றைய சபைகளில் ஜெபக்கூட்டம் இருக்கிறது. ஜெபம் இல்லை. இப்படி நான் சொல்வதினால் பலருக்கு என்மேல் கோபம் வரலாம். ஆனால் இதுதான் யதார்த்தம். மூன்று மணி நேர ஜெபக்கூட்டத்தில் ஒரு மணிநேரம் பாடலும் ஆராதனையும், ஒரு மணி நேரம் செய்தி, அறை மணி நேரம் அறிவிப்பு, இடைவெளி, தனிப்பாடல் எஞ்சிய அறை மணி நேரத்தில் ‘சுருக்கமான ஜெபத்திற்கு பெருக்கமான ஆசீர்வாதம்’ என்ற முழக்கம். இப்படிப் போனால் இந்தியா எங்கு அசையும். எப்பொழுது எழும்பும், எப்பொழுது நடக்கும் என்பதை யோசித்துப்பாருங்கள்.

இன்றைய திருச்சபையின் தேவை இரத்தக்கசிவுகளோடு இதயத்தை ஊற்றி ஜெபிப்பவர்களே. விசுவாசிகள் ஜெபிக்க வேண்டும், ஊழியர்களும் ஜெபிக்க வேண்டும், அப்போஸ்தலர்கள் ஜெபிக்க வேண்டும், நெருக்கத்திலும் ஜெபிக்க வேண்டும், நொறுக்கும்போதும் ஜெபிக்க வேண்டும். இதுதான் ஆதிச்சபை நமக்கு கற்றுத் தந்திருக்கிற ஜெப மாதிரி.

பிரியமானவர்களே! குடும்பப் பொறுப்போ ஊழியப் பொறுப்போ மிக அதிகமான வேலைபளுவோ உங்கள் ஜெப நேரத்தை குறைக்கக் கூடாது. உங்கள் ஜெப நேரத்தை குறைத்து விட்டு எந்த ஊழியத்தையும் நீங்கள் செய்ய வேண்டியதில்லை என்று சொல்வதற்கு நான்

அச்சப்படவில்லை. ஜெபத்தை ஒதுக்கி விட்டு செய்யப்படுகிற எந்த ஊழியமும் பதரை விதைப்பதை போன்றது. அது எந்த விளைச்சலையும் கொண்டு வராது. அலைச்சல் மாத்திரமே மிஞ்சும்.

அப்போஸ்தலர்கள் மிகத்தெளிவாக இருந்தார்கள். ஆதிச்சபையில் இப்படி ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அப்போஸ்தலர் 6 : 4ஐ வாசித்துப் பாருங்கள், “நாங்களோ ஜெபத்திலும்..... இடைவிடாமல் தரித்திருப்போம் என்றார்கள்.”

ஊழியர்களே! உங்கள் வீடு சந்திப்போ உங்கள் நிர்வாக காரியங்களோ, நீங்கள் செய்யும் சமூக சேவைகளோ உங்களின் வழக்கமான ஜெப நேரத்தை திருடிவிடக் கூடாது என்பதில் எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். அப்படி உங்களை நீங்கள் இழந்துவிட்டால் இந்திய எழுப்புதலுக்கு நீங்களும் ஒரு தடைகல் என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

அப்போஸ்தலர் ஏழாம் அதிகாரம் கடைசி வசனத்தைக் கவனித்துப் பாருங்கள். சபையின் முதல் இரத்த சாட்சியாகிய ஸ்தேவானைப் பாருங்கள். சாகும் தருவாயிலும் முழங்கால் படியிட்டு மன்றாட்டு ஜெபத்தை ஏறெடுக்கிறவனாக இருந்தான். அந்த ஜெபம் எவ்வளவு வீரியமுள்ளது என்பதை அடுத்துவரும் அதிகாரங்களில் நம்மால் காண முடியும். சீஷர்களை பயமுறுத்திக் கொலை செய்தவனும், ஸ்தேவானைக் கொலை செய்தவர்களின் உடைமைகளை காவல் காத்தவனுமாகிய சவுல் இரட்சிக்கப்பட்டதே அந்த

ஜெபத்தின் சிறப்பு.

மட்டுமல்ல ஸ்தேவானுக்குள்ளிருந்த ஜெப ஆவியின் பதிப்பை – பாதிப்பை அவனுக்குள் காணலாம்.

அப்போஸ்தலர் 9 : 11ஐ கவனித்துப் பாருங்கள். அன்னியாவினிடத்தில் சவுலைக்குறித்து சொல்லும் போது “இப்பொழுது அவன் ஜெபம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான்” என்றார். எவ்வளவு அற்புதமான ஆரம்பம், அதனால்தான் தேவன் மிக விசேஷித்த முறையிலே பவுலை பயன்படுத்தினார்.

அப்போஸ்தலர் 10ஆம் அதிகாரத்தில் கொர்நேலியு ஜெபம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தான் என்றும், ஆறாம் மணி வேளையில் பேதுரு ஜெபம் பண்ண ஏறிப்போனான் என்றும் அழகாய் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் பலன் என்ன தெரியுமா? ஜெபித்த பேதுருவின் மூலம் முதல் புறஜாதி சபை உருவாக்கப்பட்டது. அது ஜெபித்த கொர்நேலியு வீட்டில் உருவானது.

அப்போஸ்தலர் 16ஆம் அதிகாரத்தை கவனித்துப் பாருங்கள். பவுலைச் சார்ந்தவர்கள் வழக்கமாய் கூடி வருகிற இடத்தில் ஜெபம் பண்ணினார்கள்.

அங்கே கர்த்தர் லீதியாள் என்பவளின் உள்ளத்தை திறந்தார். அவள் இரட்சிக்கப்பட்டாள். அதே அதிகாரம் மேலும் சொல்வதைக் கவனியுங்கள், பிலிப்பி பட்டணத்திலே பவுலையும், சீலாவையும் சிறையில் அடைத்தார்கள் – அடித்தார்கள். அவர்களோ (16 : 25) நடுராத்திரியில் ஜெபம் பண்ணினார்கள். கட்டுகள் அறுபட்டது. காவல் அதிகாரியும் இரட்சிக்கப்பட்டான்.

பிரியமானவர்களே !

ஜெபித்தால் – ஒருமனம் வரும்

ஜெபித்தால் – அபிஷேகம் இறங்கி வரும்

ஜெபித்தால் – அற்புதங்கள் நடக்கும்

ஜெபித்தால் – தேசம் அசையும்

ஜெபித்தால் – ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்

ஜெபித்தால் – சிறையிருப்பு மாறும்

இந்த அனுபவங்களை ஆதிச்சபை கொண்டிருந்தது. அதனால் அது ஜெயிக்கிற சபையாய் இருந்தது. ஆதி சபையின் மற்றுமொரு ஜெபத்தை விளக்கிக் காட்டி இவ்வதிகாரத்தை நிறைவு செய்ய விரும்புகிறேன். அப்போஸ்தலர் பனிரெண்டாம் அதிகாரத்தை வாசித்துப்பாருங்கள்.

பேதுருவை சிறையில் வைத்த ஏரோது யூதர்களுக்குப் பிரியமாய் இருக்கும் என்று எண்ணி பேதுருவுக்கு மரண தண்டனை கொடுக்க இருந்தான். ஆனால் அவனுக்கு தெளிவாகத் தெரியும். இந்த பேதுரு ஏற்கனவே சிறைக்காவலிலிருந்து தப்பி வெளியேறினவன் என்று. எனவே காவலைக் கடுமைப்படுத்தினான். இரண்டு சங்கிலிகளால் கட்டினான். பதினாறு பேர்களை சுற்றி நிற்க வைத்தான். இதுவுமல்லாமல் இரண்டு சேவகர்களை பக்கத்தில் நிறுத்தி வைத்தான்.

அதாவது பேதுருவின் மரணம் உறுதியாக்கப்பட்ட ஒன்று, தடுக்க முடியாத நிலை என்றாகிவிட்டது. தற்காலிக சபையாக இருந்தால் இந்த சூழ்நிலையில் என்ன செய்வார்கள், என்று யோசித்துப்பாருங்கள். உடலை எப்போது

வாங்குவது? அடக்க ஆராதனை எங்கு? எப்போது நடத்துவது? என்று தீவிர ஆலோசனையில் இறங்கியிருப்பார்கள்.

அடக்கு முறை அமலில் இருந்த அந்த காலத்தில் ஆதி சபையார் என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா? சபையாய் ஊக்கத்தோடே ஜெபம் பண்ணினார்கள். இப்படிப்பட்ட சபையார் இன்றைக்கு தேவை. கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம். ஸ்தேவான் மாதிரி, யாக்கோபு மாதிரி, பேதுருவையும் கர்த்தர் ஒப்புக் கொடுத்துவிட்டார் என்று கைவிரிக்கிற விசுவாசிகள் அல்ல. யாக்கோபைத்தான் இழந்தோம். போகட்டும், பேதுருவை விட மாட்டோம் பதில் வரும்வரை ஜெபிப்போம் என்று ஊக்கமாய் ஜெபித்த ஆதி சபையைப்போல் பதில் வரும்வரை ஜெபிக்கிற சட்ட திட்டங்களுக்கு அஞ்சாமல் ஜெபிக்கிற ஒரு சேனை உடனே எழும்ப வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டுகோள் மிகுந்த பலனுள்ளதாய் இருக்கிறது என்ற வேத வசனத்தின்படி இவர்களின் ஜெபத்திற்கு உடனடி பதில் கிடைத்தது.

தேவ தூதன் இறங்கி வந்து பேதுருவை விடுதலையாக்கி கொண்டு வந்தது மாத்திரமல்ல அடுத்த நாள் ஏரோது பேதுருவைக் காணாமல் காவல் காத்தவர்களை கொலை செய்ய ஆணையிடுத்துவிட்டு, யூதேயா தேசத்தை விட்டு வெளியேறினான். (12 : 19)

அதுமட்டுமா! பிந்தின வசனங்களை வாசித்துப்பாருங்கள். இதே ஏரோது அதே அதிகாரத்தில் தேவன் அடித்ததினால் புழுப்புழுத்து செத்தான் என்றும்,

தேவ வசனம் வளர்ந்து பெருகிற்று என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

பிரியமானவர்களே! நீங்கள் ஜெபிக்க துவங்கி விட்டால் அற்புதங்கள் நடக்கும். ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்படும். அதுமட்டுமா? கட்டப்பட்டிருக்கிற ஊழியர்களின் உபத்திரவங்கள் தீரும். அவர்கள் விடுதலையோடு ஊழியம் செய்வார்கள். அது மட்டுமா சபை ஜெபிக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் சபையை ஒடுக்க நினைக்கிறவர்கள் ஏரோதுவைப்போல் இடத்தைக் காலிபண்ணி விடுவார்கள். அது மட்டுமா! தேவனுக்கு எதிராக தங்களை உயர்த்துகிறவர்கள் **இல்பொருள்** ஆவார்கள்.

சபையே! விழித்தெழு! உன்னால் ஆட்சியை மாற்ற முடியும். அகிலத்தை மாற்ற முடியும். வாருங்கள்! மணவாளன் கிறிஸ்து வருவதற்கு முன்பாக ஆவியானவரின் ஒத்தாசையோடு இந்த அகிலத்தை சுதந்தரிப்போம், அதற்காய் அனுதினமும் முழங்காலில் நிற்போம்.

விண்ணக அப்பம்

அன்பார்ந்தவர்களே,

போதகர். கிறிஸ்தோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் படிக்க இயலாதோருக்காகவும், பார்வையற்றவர்களுக்காகவும் ஆடியோ வடிவில் வெளியிடப்படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. போதகர், கிறிஸ்தோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் ஆடியோ வடிவில் விரைவில் கிடைக்கப் பெற உங்கள் ஜெபத்தினாலும், கரத்தினாலும் தாங்குங்கள்.

அலுவலக தொடர்பு எண் : 94888 56323

இப்படிக்கு,

Pr. அலெக்ஸ் தினகரன்